

CARTEA ESDRII A PATRA

Cap 1 |

255v Trimite-să Esdra de la Domnul pentru multe faceri de bine pre nemulțămătorii jidovi a-i probozi.

1. artea Esdrii prorocului a doao fiiului Sarei, fiiului Azarei, fiiului Helchie, fiiului Sadanie, fiiului Sadoc, Ahitov,
2. Fiiului Ahie, fiiului Fineis, fiiului Heli, fiiului Amerie, fiiului Asiel, fiiului Marimoth, fiiului Arna, fiiului Ozie, fiiului Vorith, fiiului Avisei, fiiului Fineis, fiiului Eleazar,
3. Fiiului Aaron din neamul Levii, care au fost rob în ținutul medilor, întru împărăția lui Artaxerx, împăratului pearsilor.
4. „Și au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând:
5. «Mergi și vestește norodului Mieu faptele lor și fiilor lor strâmbătățile care au făcut împotriva Mea, să vestească nepoților
6. Că păcatele părinților lor în ei au crescut, că uitându-să de Mine, au jirtvuit dumnezeilor streini.
7. Au nu Eu i-am scos din pământul Eghiptului, din casa robiii? Iară ei M-au întărâtat și sfaturile Meale le-au urgisit.
8. Iară tu scutură coama capului tău și aruncă toate realele preste ei, pentru că n-au ascultat de leagea Mea, iară norodul e neînvățat.
9. Până când îi voi suferi, căroră atâtea faceri de bine le-am dăruit?
10. Mulți împărați pentru ei am prăpădit; pre Faraon cu slugile sale și toată oastea lui o am bătut.
- 256r 11. Toate limbile de cătră fața lor le-am || pierdut, și de la răsărit noroadele a doao țări, a Tirului și a Sidonului, am răsipit și toți protivnicii lor i-am omorât.
12. Iară tu grăiaște cătră ei, zicând: ‘Aceasta zice Domnul:
13. Eu, adecă pre voi prin mare v-am trecut și ulițe voao întâiu întărite v-am pus înainte, povățuitoriu v-am dat pre Moisi și pre Aaron preot.
14. Lumină voao prin stâlp de foc v-am pus înainte și mari minuni am făcut între voi, iară voi v-ați uitat de Mine, zice Domnul’».
15. Aceasta zice Domnul Atotputearnicul: «Pățurnichea voao spre sămn au fost, tabăra voao spre apărare v-am dat și acolo ați murmurat.
16. Și v-ați izbândit în numele Mieu din pierderea nepriiatinilor voștri, ci încă până acum ați murmurat.
17. Unde sânt facerile de bine ce v-am dăruit? Au nu în pustie, când flămânzeți, ați strâgat cătră Mine,
18. Zicând: ‘La ce ne-ai adus în pustia aceasta, a ne omori? Mai bine era noao a sluji eghipteanilor decât a muri în pustia aceasta!’
19. Eu M-am milostivit spre suspinele voastre și v-am dat mană spre hrană, pâine îngerească ați mâncat.
20. Au nu, când însătați piatra am tăiat și au curs ape spre săturare? Pentru zăduhuri, cu frunză de copaciu v-am acoperit.
21. Împărțitu-v-am pământurile ceale grase, hananeii și ferezeei și filisteii de cătră fața voastră i-am lepădat. Ce încă vă voi face?» zice Domnul. |
- 256v 22. Aceasta zice Domnul Atotputearnicul: «În pustie fiind, în râul amorreului, sătioși și blăstămând numele Mieu,
23. Nu foc pentru blăstămuri v-am dat, ci aruncând un lemn în apă, dulce am făcut râul.
24. Ce-ți voi face, Iacov? N-ai vrut a asculta, Iudo. Treace-voiu la alte limbi și voi da lor numele Mieu, să păzască legiuitele Meale.
25. Pentru că M-ați părăsit și Eu vă voi părăsi. Cerând voi de la Mine milă, nu vă voi milui.
26. Când Mă veți chema, Eu nu vă voi asculta; că ați întinat mânilor voastre cu sânge și picioarele voastre neleanese sânt a face ucideri.
27. Nu ca când M-ați fi părăsit pre Mine, ci pre voi», zice Domnul.
28. Aceasta zice Domnul Atotputearnicul: «Au Eu nu v-am rugat, ca tatăl pre fii și ca maica pre fiice și ca doica pre mititeii săi,
29. Să-Mi fiți spre norod, și Eu voao spre Dumnezeu și voi Mie spre fii, și Eu voao spre tată?
30. Așa v-am strâns, ca găina puii săi supt arepile sale; iară acum, ce voi face voao? Lepăda-vă-voiu de la fața Mea.

31. Jârtvă când îm veți aduce, întoarce-voiu fața Mea de cătră voi, că zilele voastre ceale de sărbătoare și înnoirile și tăierile împrejur le-am lăpădat.

32. Eu am tremis slugile Meale, prorocii, la voi, carii luându-i, i-ați omorât și ați măcelărit trupurile lor, a căroră sânge îl voiu căuta», zice Domnul.

33. Aceastea zice Domnul Atotputearnicul: «Casa voastră s-au pustiit; arunca-vă-voiu ca vântul pozdărăia.

34. Și fiii rodire nu vor face, că porunca Mea o au părăsit și ce e rău înaintea Mea au făcut. ||

35. Da-voiu casele voastre norodului ce vine, carii neauzându-Mă, cred. Căroră seamne 257r nu le-am arătat, vor face ceale ce am poruncit.

36. Prorocii n-au văzut, și-ș vor aduce aminte de strâmbătățile lor.

37. Mărturisesc darul norodului ce vine, a căruia mititei săltează cu veselie, nevăzându-Mă cu ochii cei trupești, ci cu duhul crezând ceale ce am zis.

38. Și acum, frate, priveaște ce slavă, și vezi norodul ce vine de la răsărit,

39. Căroră le voiu da povățuirea lui Avraam, Isaac și Iacov și Osei și Amos și Mihei și loil și Avdei și a Ionei

40. Și a lui Naum și Avacum și Sofoniei și Agghei, Zahariei și a lui Malahie, carele și îngerul Domnului s-au chemat».

Cap 2

Sinagoga supt chip de maică să cheamă de cătră răotățile sale la viață mai dreaptă.

1. ceastea zice Domnul: «Eu am scos norodul acesta din robie, căroră porunci le-am dat prin slugile Meale, prorocii, pre carii n-au vrut a-i auzi, ci zădarnice au făcut sfaturile Meale.

2. Maica ceaea ce i-au născut le zicea: 'Duceți-vă, fiilor, că eu văduvă sânt și părăsită.

3. Crescutu-v-am cu veselie și v-am pierdut cu jale și cu întristare, că ați păcătuit înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și ce e rău înaintea Lui ați făcut.

4. Iară acum ce vă voiu face? Eu văduvă sânt și părăsită; duceți-vă, fiilor, și ceareți de la Domnul milă.

5. Iară eu pre Tine, Tată, martor Te chem pentru maica fiilor carii n-au vrut a țânea testamântul meu,

6. Să le dai rușinare, și maica lor spre răpire, ca să nu fie neamul lor'. |

7. Răsipească-să între limbi numele lor, șteargă-să de pre pământ, că au urgisit taina Mea. 257v

8. Amar ție, Assur, cel ce ascunzi pre cei strâmbi lângă tine! Neam rău, adu-ți aminte ce am făcut Sodomului și Gomorului,

9. A căroră pământ zace hâlmuri de rășină și în grămăzi de cenușe. Așa voiu da pre cei ce nu M-au auzit», zice Domnul Atotputearnicul.

10. Aceastea zice Domnul cătră Esdra: «Vestește norodului Mieu că le voiu da împărăția Ierusalimului, carea eram să o dau lui Israil.

11. Și voiu lua Mie slava lor și le voiu da corturile ceale veacinice, care le gătisem lor.

12. Lemnul vieții le va fi spre mirosul ungerii și nu să vor osteni, nici să vor obosi.

13. Duceți-vă și veți lua; ceareți-vă zile puține, să se zăbovească. Acum s-au gătit voao împărăția; preveghiați!

14. Mărturiseaște, ceriule și pământule, că am zdrobit răul și am zidit binele, că viu sânt Eu, zice Domnul.

15. Maică, îmbrățășază fiii tăi și-i creaste cu veselie; ca porumbița întăreaște picioarele lor, că te-am ales, zice Domnul.

16. Și voiu deștepta morții din mormânturile sale și din mormânturi îi voiu scoate, că am cunoscut numele Mieu în Israil.

17. Să nu te temi, maica fiilor, că te-am ales, zice Domnul.

18. Trimite-voiu ție ajutoriu pre slugile Meale, Isaie și Ieremie, spre a căroră sfat am sfințit și Ț-am gătit doisprăzeace pomi îngrecați cu multe fealiuri de roduri

19. Și atâteaș izvoară curgând lapte și miiare și munți nemăsurați șapte, având trandafir și crin, întru carii de bucurie voiu umplea fiii tăi. ||

20. Văduva o îndreptează, săracului judecă, lipsitului dă, săracul apără, golul îmbracă. 258r

21. Pre cel frâmt și slab grijaște, de șchiop să nu râzi, sprijineaște ciungul, și orbul spre vederea luminii Meale cuprinde.

22. Bătrânul și tânărul între păreții tăi ține-i.
 23. Morții, unde-i vei găsi, însămănând îi îngroapă și-ți voi da ședea dințai într-o înviare.
 24. Poposeaște și odihneaște, norodul Mieu, că va veni odihna ta!
 25. Doică bună, doicește fiii tăi, întărește picioarele lor.
 26. Slugile ce ți-am dat, nime dintre dânșii nu va peri, că Eu îi voi căuta din numărul tău.
 27. Să nu te ostenești căci, când va veni zioa stoarcerii și a strâmturii, alții vor plânge și triști vor fi; iară tu veaselă și multă vei fi.
 28. Răvni-vor limbile și nimic vor putea asupra ta, zice Domnul.
 29. Mânile Meale te vor acoperi, ca să nu vază fiii tăi gheena.
 30. Veselește-te, maică, cu fiii tăi, că Eu te voi scoate, zice Domnul.
 31. De fiii tăi ce dorm adu-ți aminte, că Eu îi voi scoate din coastele pământului și milă cu ei voi face, că milostiv sânt, zice Domnul Atotputearnicul.
 32. Îmbrățișază născuții tăi, până când viu și le voi da milă; că prisosesc izvoarele Meale și darul Mieu nu va scădea».
 33. Eu, Esdra, poruncă am luat de la Domnul în muntele Oriv, să mărg cătră Israil; la carii venind, m-au lepădat și au scuipat porunca Domnului.
 34. Pentru aceea voao vă zic, limbi ceale ce auziți și înțeleageți: «Așteptați păstorii voștri, | odihnă veacinică vă va da, că aproape e Cel ce la sfârșitul veacului va veni.
 258v 35. Fiți gata spre răsplătirea împărăției, că lumină veacinică va lumina voao prin veacul vremii.
 36. Fugiți de umbra veacului acestuia, luați veselii slavii voastre. Eu mărturisăsc la arătare pre Mântuitoriul mieu.
 37. Darul cel închinat priimiți și vă veseliți, mulțămind Celui ce v-au chemat la cereștile împărății.
 38. Sculați-vă și stați și vedeți numărul celor însămnați în uspățul Domnului.
 39. Cei ce au trecut din umbra veacului strălucit de la Domnul au luat îmbrăcăminte.
 40. Priimește, Sioane, numărul tău și închide străluciții tăi, carii au plinit leagea Domnului;
 41. A fiilor tăi, care poftai, plin e numărul; roagă porunca Domnului, să se sfințească norodul tău, cel chemat din început».
 42. Eu, Esdra, am văzut în muntele Sionului gloată mare, carea nu o am putut număra, și toți cu cântări lăuda pre Domnul.
 43. Și în mijlocul lor era un tânăr cu stat înalt, mai rădicat preste toți aceia, și capetelor fieștecăruia le punea cununi și mai vârtos să înălța; iară eu mă țineam de minune.
 44. Atunci am întreat înșgerul și am zis: «Cine sânt aceștia, Doamne?»
 45. Care răspunzînd, mi-au zis: «Aceștia sânt carii îmbrăcăminte cea muritoare o au desbrăcat și cea nemuritoare au luat și au mărturisit numele lui Dumnezeu; acum să încununează și priimesc stălpărilor».
 46. Și am zis înșgerului: «Acel tinăr cine iaste, carele pune cununile și stălpărilor în mâni le dă?» ||
 259r 47. Și răspunzînd mi-au zis: «Acesta e Fiul lui Dumnezeu, pre Carele în viață L-au mărturisit». Iară eu a-i mări am început, carii tare au stătut pentru numele Domnului.
 48. Atunci mi-au zis înșgerul: «Mergi, vestește norodului mieu, ce fealiu și câte minuni a Domnului Dumnezeu ai văzut».

Cap 3

În toate rămășițele lui Adam, și mai vârtos în necredincioasele limbi, prisosește răotatea.

1. n anul căderii cetății al treizăcilea eram în Vavilon și m-am turburat, în culcușul mieu zăcînd și gândurile meale să suia preste inima mea.
2. Căci că am văzut părăsirea Sionului și prisosirea celor ce lăcuia în Vavilon.
3. Și s-au vînturat duhul mieu foarte și am început a grăi cătră Cel Preaînalt cuvinte grijnice.
4. Și am zis: «O, Stăpâne Doamne, Tu ai zis din început, când ai zidit pământul, și aceasta sîngur, și ai poruncit norodului,
5. Și ai dat lui Adam trup muritoriu. Ci și acela închipuirea mânilor Tale era, și ai suflat preste el duhul vieții și s-au făcut viu înaintea Ta.
6. Și l-ai băgat în raiul care-l sădise dreapta Ta mai nainte de a veni pământul.

7. Și acestuia i-ai poruncit să iubească calea Ta și o au trecut; și îndată ai rânduit într-însul moarte și în neamurile lui; și s-au născut limbi și neamuri și noroade și rudenii, cărora nu e număr.

8. Și au umblat fieștecare neam în vrearea sa și ceale de mirare făcea înaintea Ta | și 259v
urgisea poruncile Tale.

9. Și iarăși în vremi ai adus potopul preste cei ce lăcuia în lume și i-ai pierdut.

10. Și s-au făcut în fieștecare dintr-înșii, precum lui Adam a muri, așa celora potopul.

11. Și ai lăsat unul dintr-aceia, pre Noe cu casa sa, și dintr-însul drepti toți.

12. Și au fost deacă au început a să înmulți cei ce lăcuia pre pământ, și au înmulțit fii și noroade și limbi multe. Și au început iarăși a face nelegiuire mai mult decât cei dintâi.

13. Și au fost când făcea ei strâmbătate înaintea Ta, Ț-ai ales un bărbat dintr-înșii, a căruia nume era Avraam.

14. Și l-ai iubit și ai arătat lui unuia vrearea Ta.

15. Și i-ai așezat testamânt veacinic, și i-ai zis că niciodată vei părăsi sămânța lui. Și i-ai dat pre Isaac, și lui Isaac i-ai dat pre Iacov și Isav.

16. Și ai usebit Ție pre Iacov, iară pre Isav l-ai despărțit; și s-au făcut Iacov spre mulțime mare.

17. Și au fost când scoteai sămânța lui din Egipt, i-ai adus pre muntele Sinai.

18. Și ai plecat ceriurile și ai așezat pământul și ai cutremurat lumea și a tremura ai făcut adâncurile și ai turburat veacul.

19. Și au trecut slava Ta prin patru porți: a focului, a cutremurului, a duhului și a gerului, ca să dai sămînții lui Iacov leage și neamului lui Israil, iubire. ||

20. Și n-ai luat de la ei inima cea rea, ca să facă leagea Ta într-înșii roadă. 260r

21. Că inimă îndărăvnică purtând, întâiu Adam au trecut și s-au învins, ci și toți cei ce dintr-însul s-au născut.

22. Și au fost rămâitoare sămânța, și leagea cu inima norodului, cu răotatea rădăcinii; și s-au depărtat ce e bun și au rămas răul.

23. Și au trecut vremi și s-au săvârșit ani; și ai deșteptat Ție slugă cu nume David.

24. Și i-ai zis să zidească cetatea numelui Tău și să-ți aducă într-însa tămâieri și jârtve.

25. Și au fost aceasta ani mulți; și au părăsit cei ce lăcuia în cetate,

26. Întru toate făcând precum au făcut Adam și toate neamurile lui, că și ei să slujea de inimă rea.

27. Și ai dat cetatea Ta în mâinile nepriiatinilor lor.

28. Au doară mai bune fac cei ce lăcuiesc în Vavilon? Și pentru aceasta va stăpâni Sionul?

29. Fost-au când venisem aici și văzusem neleguirile, a cărora nu e număr, și, greșind mulți, au văzut sufletul meu într-acest an al treizeacilea; și s-au petrecut inima mea.

30. Că am văzut cumu-i suferi pre ei păcătuind și ai iertat celor ce necredincios să purta și ai pierdut norodul Tău și ai ținut nepriiatinii Tăi și n-ai arătat.

31. Nimic mi-am adus aminte cum tre|buie a să părăsi calea aceasta, au doară mai bune 260v
au făcut Vavilonul decât Sionul?

32. Au alt neam Te-au cunoscut fără Israil? Au ce neam au crezut așezământurilor Tale, ca Iacov?

33. A cărora plata nu s-au arătat, nici osteneala au rodit; că trecând am trecut prin limbi și le-am văzut prisosind și neaducându-și aminte de poruncile Tale.

34. Acum, dară, măsură în cumpănă neleguirile noastre și a celor ce lăcuiesc în lume; și nu să va afla numele Tău fără în Israil.

35. Au când n-au păcătuțit înaintea Ta cei ce lăcuiesc pre pământ? Au ce neam au ținut așa poruncile Tale?

36. Aceștia, adecă prin nume îi vei afla a fi păzit poruncile Tale, iară limbile nu le vei afla.

Cap 4

Să înfrânge a îndrăznețului cercetătoriu cercarea, multe asămănări aducându-să.

1. i au răspuns cătră mine îngerul ce au fost trimis cătră mine, căruia numele Uriil,
2. Și mi-au zis: «Ieșind cu gândurile au ieșit inima ta în lumea aceasta și gândești a cuprinde calea Celui Preaînalt».

3. Și am zis: «Așa, domnul meu». Și mi-au răspuns și au zis: «Trei căli a arăta ție sânt trimis și trei asămănări a pune înaintea ta,

4. Dintre carele, de-m vei spune mie una dintr-acealea, și eu ție voi arăta calea carea dorești a vedea și te voi învăța de unde e inima cea rea».
5. Și am zis: «Grăiaște, domnul meu!» Și au zis cătră mine: «Mergi, cântăreaște-m greota | tea focului, au măsură mie suflarea vântului, au cheamă-mi înapoi zioa ce au trecut».
6. Și am răspuns și am zis: «Cine dintre născuți poate face, să mă întrebi despre acestea?»
7. Și au zis cătră mine: «De aș fi întrebându-te, zicând: 'Câte lăcașuri sânt în inima mării, au câte vine sânt în începutul adâncului, au câte vine sânt spre tărie, au care sânt ieșirile raiului?'
8. Doară mi-ai zice: 'Întru adânc nu m-am pogorât, nici încă la iad, nici în ceriu m-am suit cândva'.
9. Iară acum nu te-am întrebat fără de foc și de vânt și de zi prin care ai trecut și de la carele nu te poți despărți; și nu mi-ai răspuns despre eale».
10. Și mi-au zis: «Tu, care sânt ale tale cu tine crescând din tinerețe, nu le poți cunoaște.
11. Și cum va putea cuprinde vasul tău calea Celui Preaînalt, și acum din afară strâcându-se lumea a înțeleage dovedita străcăciune în fața mea?»
12. Și am zis: «Mai bine era noao a nu fi decât viețuind încă a trăi întru fărădelegi și a pătimi și a nu înțeleage pentru ce».
13. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Mergând am mers la pădurea leamnelor câmpului; și au gândit gânduri
14. Și au zis: 'Veniți și să meargem și să facem la mare războiu, să se depearte dinnaintea noastră și să ne facem alte păduri'.
15. Asemenea și valurile mării au gândit gânduri și au zis: 'Veniți, suindu-ne să batem pădurile câmpului, ca și acolo să ne rânduim noao înșine altă țară'.
- 261v 16. Și au fost gândirea pădurii deșartă, | că au venit focul și o au mistuit.
17. Aseamenea și gândirea valurilor mării, că au stătut năsipul și o au oprit.
18. Că de ai fi judecătoriu acestora, pre care ai înceape a-l îndrepta au pre care a-l osândi?»
19. Și am răspuns și am zis: «Adevărat, deșartă gândire au gândit; că pământul s-au dat pădurii, și mării, loc a-și purta valurile sale».
20. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Bine tu ai judecat și căci nu ți-ai judecat ție însuși.
21. Că precum pământul s-au dat pădurii și marea valurilor sale, așa cei ce lăcuiesc pre pământ numai ceale de pre pământ pot înțeleage, și cei de preste ceriu, ceale de preste nălțimea ceriului».
22. Și am răspuns și am zis: «Rogu-te, Doamne, să mi să dea sâmtirea înțelegerii.
23. Că n-am vrut a întreba de ceale mai de sus ale Tale, ci din ceale ce trec printre noi în toate zilele. Pentru ce Israil s-au dat spre ocară limbilor? Pre care ai iubit, norodul s-au dat neamurilor celor necredincioase și leagea părinților noștrii spre perire s-au adus și nicăiri sânt scrise rânduiei.
24. Și am trecut din lume ca lăcustele și viața noastră e ameițire și spaimă și nici sântem vreadnici a dobândi milă.
25. Iară ce va face numelui Său, ce s-au chemat preste noi?» Și de acestea am întrebat:
26. Și au răspuns cătră mine și au zis: «De vei ispiti mai mult, adeasăori te vei mira; că grăbeaște veacul a treace
27. Și nu cuprinde a purta ceale ce în vreamile viitoare sânt puse dreptilor. Că plin de nedreptate e veacul acesta și de slăbiciuni. | |
- 262r 28. Iară despre ceale ce întrebi, voi zice că s-au sămănat răul și încă n-au venit străcarea lui.
29. Deci, de nu să va întoarce ce s-au sămănat și să va depărta locul unde s-au sămănat răul, nu va veni unde s-au sămănat binele,
30. Pentru că grăunțul săminții reale s-au sămănat în inima lui Adam din început. Și câtă necredință au rodit până acum și rodeaște până va veni area?
31. Iară socoteaște la tine; grăunțul realei sămință câtă roadă de necredință au rodit?
32. Deacă să vor tăia spicele, căroră nu e număr, cât de mare ariia vor înceape a face?»
33. Și am răspuns și am zis: «În ce chip și când aceștea? Pentru ce puțâni și răi anii noștri?»
34. Și au răspuns cătră mine și mi-au zis: «Nu grăbi tu preste Cel Preaînalt. Că tu grăbești în zădar a fi preste El, că ieșirea gândurilor tale e multă.
35. Au despre aceasta au întrebat sufletele dreptilor în cămările sale, zicând: 'Până când nădăjduiesc așa? Și când va veni rodul arei simbrii noastre?'

36. Și au răspuns la acelea Ieremiil Arhanghelul și au zis: ‘Când să va plini numărul sămînțelor în voi, că în cumpănă au cântărit veacul.

37. Și cu măsura au măsurat vreamile și cu numărul au numărat vreamile și nu le-au clătît, nici le-au deșteptat, până când să va plini mai nainte zisa măsură’.

38. Și am răspuns și am zis: «O, stăpânitoriule doamne, ci și noi toți sântem plini de necredință

39. Și ca nu doară pentru noi să nu să umple | area dreptilor, pentru păcatele celor ce lăcuiesc pre pământ». 262v

40. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Mergi și întrebă pre cea povarnică de au plinit cândva lunile sale, putea-va încă zgăul ei ținea nașterea întru sâneși?»

41. Și am zis: «Nu poate, Doamne». Și au zis cătră mine: «În iad cămărilor sufletelor s-au asămănat cu zgăul,

42. Că ceaea ce naște să sânguiaște a scăpa de datoriia nașterii; așa și acesta să sânguiaște a răsplăti ceale încredințate.

43. Din început să va arăta ție despre ceale ce poștești a vedea».

44. Și am răspuns și am zis: «De am aflat har înaintea ochilor tăi și de e cu puțință și de sânt vreadnic,

45. Arată-mi de are a veni mai mult decât au trecut, au mai multe au trecut decât ce va fi.

46. Ce au trecut, știu, iară ce va fi, nu știu».

47. Și au zis cătră mine: «Stăi spre partea dreaptă și-ți voi arăta tâlcuirea asămănării».

48. Și am stătut și am văzut. Și iată un cuptoriu arzând au trecut înaintea mea; și au fost când trecea văpaia, am văzut. Și, iată, au biruit fumul.

49. După aceastea au trecut înaintea mea un nor plin de apă și au slobozit ploaie cu pornire multă. Și, deacă au trecut pornirea lui, au biruit într-însa picăturile».

50. Și au zis cătră mine: «Gândește ție. Precum creaste ploaia mai mult decât picăturile și focul decât fumul, așa au prisosit carea au trecut măsura; iară au biruit picăturile și fumul». ||

51. Și m-am rugat și am zis: «Gândești că voiu trăi până în zilele acealea? Sau ce va fi în zilele acealea?» 263r

52. Și au răspuns cătră mine și au zis: «De seamnele de care mă întrebi, din parte îți pociu spune. Iară despre viața ta nu sânt trimis a-ți spune, ci nu știu.

Cap 5

Multe feliuri de seamne despre lucrurile viitoare Esdrei prin înger să arată pentru nădeajde și socoteala celor robiți.

1. ară de seamne, iată, zile vor veni, întru carele să vor apuca cei ce lăcuiesc pre pământ cu dăjduire multă. Și să va ascunde calea adevărului și stearpă va fi de credință țara.

2. Și să va înmulți nedreptatea preste aceasta carea tu însuți vezi și preste ceaea ce ai auzit cândva.

3. Și va fi puind urma, precum vezi acum a împărăți țara, și o vor vedea pustie.

4. Iară de-ți va da Cel Preainalt a trăi, vei vedea, după a triia trâmbiță, și va străluci degrabă soarele noaptea, și luna de trei ori zioa.

5. Și din lemn sânge va picături, și piatra va da glasul său, și noroadele să vor cutremura.

6. Și va împărăți cel ce nu-l nădăjduiesc cei ce lăcuiesc pre pământ, și ceale zburătoare mutare vor face.

7. Și Marea Sodomului pești va arunca și va da glas noaptea, care nu-l cunoscusă mulți; iară toți vor auzi glasul ei.

8. Și răsulare va fi prin multe locuri și foc adease să va arunca și fiară sălbatece să vor muta și muierile ceale de lună | vor naște arătări. 263v

9. Și în apele ceale dulci sărate să vor afla, și priiatinii toți între sâneș vor oști și să va ascunde atunci sâmtirea, și înțeleagerea să va usebi în cămara sa.

10. Și să va căuta de la mulți și nu să va afla. Și să va înmulți nedreptatea și neînfrânarea pre pământ.

11. Și va întreba o țară pre vecina sa și va zice: ‘Au doară prin tine au trecut dreptatea ce face drept?’ Și aceasta va tăgădui.

12. Și va fi în vreamia aceaea, și vor nădăjdui oamenii și nu vor dobândi. Și să vor osteni, și nu să vor îndrepta căile lor.

13. Acestea seamne a-ți spune mi s-au îngăduit și, de te vei mai ruga și vei plânge, ca și acum, și vei posti șapte zile, iarăși vei auzi mai mari decât acestea».

14. Și m-am deșteptat și trupul meu s-au îngrozit foarte, și inima mea s-au ostenit să scază.

15. Și m-au ținut îngerul care au venit, care grăia cu mine și m-au întărit și m-au așezat pre picioare.

16. Și au fost în noaptea a doao și au venit la mine Salathiil, povățuitorul norodului, și mi-au zis: «Unde erai și pentru ce e tristă fața ta?

17. Au nu știi că ție s-au încredințat Israil în țânutul mutării lor?

18. Scoală, dară, și gustă pâine și nu ne părăsi ca păstoriul turma sa în mânilor lupilor celor răi!»

264r 19. Și i-am zis: «Du-te de la mine și nu te apropiia de mine». Și au auzit cât am zis || și s-au depărtat de la mine.

20. Și eu am postit șapte zile urlând și plângând, precum mi-au poruncit Urii îngerul.

21. Și au fost după șapte zile și iarăș gândurile inimii mele mă supăra foarte.

22. Și au luat sufletul meu duhul înțelegerii și iară am început a grăi înaintea Celui Preaînalt cuvinte

23. Și am zis: «Stăpâne Doamne, din toată pădurea pământului și din toți copacii lui ai ales o vie.

24. Și din tot pământul copaciului Ț-ai ales o groapă, și din toate florile lumii Ț-ai ales un crin.

25. Și din toate adâncurile mării Ț-ai plinit un râu, și din toate zidurile cetății Ț-ai sfințit Ție însuși Sionul.

26. Și din toate ceale zidite paseri Ț-ai numit o porumbiță, și din toate zămislițele dobitoace Ț-ai rânduit o oaie.

27. Și din toate înmulțitele noroade Ț-ai câștigat un norod, și de la toți aleasa leage o ai dăruit norodului acestuia pre care l-ai dorit.

28. Și acum, Doamne, căci ai dat pre Unul celor mai mulți și ai gătit preste o rădăcină altele și ai pierdut pre Unul Tău între mulți,

29. Și l-au călcat cei ce să împotriva făgăduințelor Tale și cei ce nu credea așezământurilor Tale,

30. Și, de urând ai urât pre norodul Tău, cu mânilor Tale trebuie să se cearte».

31. Și au fost, dacă am grăit cuvintele, și s-au trimis îngerul la mine, cel ce mainte venise la mine în noaptea trecută,

264v 32. Și mi-au zis: «Auzi-mă și te voiu învăța | și în ia aminte și voiu adaoge înaintea ta».

33. Și am zis: «Grăiaște, domnul meu». Și au zis cătră mine: «Tu foarte te-ai făcut spre ieșirea minții pentru Israil; au mai mult ai iubit pre el decât Cel ce l-au făcut?»

34. Și am zis cătră el: «Nu, doamne». Ci, durându-mă, am grăit: «Că mă storc rărunchii miei în tot ceasul cercând a apuca cărarea Celui Preaînalt și a cerceta partea judecării Lui».

35. Și au zis cătră mine: «Nu poți». Și am zis: «Pentru ce, doamne? La ce mă nașteam, au pentru ce nu să făcea zgăul maicii mele mie mormânt, să nu văzu osteneala lui Iacov și obosirea neamului lui Israel?»

36. Și au zis cătră mine: «Numără-mi ceale ce încă nu venise și în strânge picăturile ceale răsipite și în înverzeaște florile ceale uscate

37. Și-m deschide cămărilor ceale închise și-m pune înaintea ceale închise într-însele suflări; arată-m chipul glasului. Și acum îți voiu arăta osteneala carea te rogi a o videa».

38. Și am zis: «Stăpâne doamne, și cine e care poate face acestea, fără Cel ce n-are lăcașul cu oamenii?»

39. Iară eu, neînțelept. Și cum voiu putea spune de ceale ce m-ai întrebat?»

40. Și au zis cătră mine: «Cum nu poți face una din ceale ce s-au zis, așa nu vei putea afla judecata mea, au în sfârșit dragostea carea am făgăduit norodului».

265r 41. Și am zis: «Ci iată, doamne, tu aproape erai de cei ce sânt spre sfârșit. Și ce vor face cei ce au fost mai nainte de || mine, au noi, au cei după noi?»

42. Și au zis cătră mine: «Cununei voiu asămăna judecata mea. Precum nu a celor mai de pre urmă, întârzierea, așa nici a celor dintâi, iuțimea».

43. Și am mai răspuns și am zis: «Nici puteai face pre cei făcuți, și carii sânt și carii vor fi întru unul, ca mai degrabă să arăți judecata Ta?»

44. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Nu va putea grăbi făptura preste Făcătorul, nici a suferi veacul pre cei ce să vor zidi într-însul, întru unul».

45. Și am zis: «Cum ai zis slugii Tale că înviind ai făcut vie zidirea cea de la Tine zidită întru una, și suferea zidirea, putea-va și acum a purta pre cei de acum întru unul?»

46. Și au zis cătră mine: «Întreabă zgăul muierii; și vei zice cătră el: ‘Și de naști, căci prin vream?’ Rogu-o, dară, să deaie zeace întru unul».

47. Și am zis: «Adevărat, nu va putea, ci după vream».

48. Și au zis cătră mine: «Și Eu am dat zgău pământului celor ce sânt sămănați pre el spre vream,

49. Că precum pruncul nu naște ceale ce sânt ale bătrânilor, așa Eu am rânduit pre cel de la Mine zidit veacul».

50. Și am întrebat și am zis: «Acum, deacă mi-ai dat cale, voiu grăi înaintea Ta. Că maica noastră de carea mi-ai zis încă tinără e. Acum de bătrânește să apropie».

51. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Întreabă pre ceaea ce naște și-ț va spune. |

52. Că-i vei zice: ‘Căci cei ce i-ai născut acum nu sânt aseamenea celor dinnaintea ta, 265v
ci mai mici de stat?’

53. Și va spune ție și aceaea: ‘Alții sânt carii în tinereștele vârtutei s-au născut, și alții, carii supt vreamea bătrâneștelor, scăzând zgăul, s-au născut’.

54. Socoteaște, dară, și tu, că mai mici de stat sântei decât cei mai nainte de voi.

55. Și cei după voi, mai mici decât voi, ca făpturile ce bătrânesc și trec tării tinereștelor». Și am zis: «Acuma, Doamne, de am aflat har înaintea ochilor Tăi, arată slugii Tale prin cine cercetezi zidirea Ta».

Cap 6

Dumnezeu toate le ști mai nainte până a fi și toate le-au zidit pentru om; și sfârșitul tuturor socoteaște.

1 i au zis cătră mine: «În începutul pământestii lumi și mai nainte de-a sta ieșirile veacului și mai înainte de-a să afla întâmpinările vânturilor,

2 Și mai înainte de-a suna glasurile tunetului și mai înainte de-a sclipi strălucirile fulgerilor și mai înainte de-a să întări temeliile raiului,

3. Și mai înainte de-a să videa podoabele florilor și mai înainte de-a să clăti puterile ceale clătite și mai înainte de-a să strânge ceale nenumărate oastele îngerilor,

4. Și mai înainte de-a să înălța înălțările || văzduhului și mai înainte de-a să numi 266r
măsurile tării și mai înainte de-a să înfierbânta hornurile în Sion,

5. Și mai înainte de-a să cerceta anii de acum și mai înainte de-a să înstreina meșteșugirile celor ce acum păcătuiesc și a să însămna cei ce au agonisit credința,

6. Atunci am gândit; și s-au făcut prin Mine sângur, și nu prin altul și sfârșitul prin Mine, și nu prin altul».

7. Și am răspuns și am zis: «Carea va fi osebirea vremilor? Au când sfârșitul ceii dintăi, și a ceii următoare începerea?»

8. Și au zis cătră mine: «De la Avraam până la Isaac, când au născut de la el Iacov și Isav, mâna lui Iacov țânea din început călcâiul lui Isav.

9. Că sfârșitul veacului acestuia, Isav, și începerea celui următoriu, Iacov.

10. Mâna omului între călcâiu și între mână alta să nu cauți, Esdra!»

11. Și am răspuns și am zis: «O, Stăpâne Doamne, de am aflat har înaintea ochilor Tăi,

12. Rogu-mă, dară, să arăți slugii Tale sfârșitul seamnelor Tale, a căroră o parte ne-ai arătat în noaptea ce au trecut».

13. Și au răspuns și au zis cătră mine: «Scoală pre picioarele tale și auzi glasul sunetului cel plin.

14. Și va fi ca clătirea, nici să va clăti locul în care stai pre el.

15. Pentru aceaea, când grăiaște, tu nu te spăimânta, că din sfârșit cuvântul și temeiu pământului să înțeleage. |

16. Că de dâșii cuvântul tremură și să clătește, că știi că sfârșitul lor trebuie să se mute». 266v

17. Și au fost deacă am auzit, m-am sculat pă picioarele mele și am auzit. Și, iată, glas grăind, și sunetul lor, ca sunet de ape multe.

18. Și au zis: «Iată, zile vin, și va fi când voiu înceape a Mă apropia, să cercetez Eu pre cei ce lăcuiesc pre pământ.

19. Și când voiu înceape a cerca de la cei ce nedrept au strâcat cu nedreptatea sa și când să va plini smerirea Sionului,

20. Și când să va însămna veacul care va începe a trece, acestea seamne voi face: cărțile să vor deschide înaintea feții țării și toți vor vedea împreună,
21. Și pruncii cei de un an vor grăi cu graiurile sale și ceale povarnice fără vreamă vor naște prunci de trei și de patru luni și vor fi vii și să vor deștepta.
22. Și degrabă să vor arăta locurile ceale sămănate, nesămănate, și cămărilor ceale pline degrabă să vor afla deșarte.
23. Și trâmbița va cânta cu sunet, carea toți auzându-o, îndată să vor spăimânta.
24. Și va fi în vreamă aceea, vor bate priiatinii pre priiatini ca pre nepriiatini și să va spăimânta pământul cu acestea. Și vinele izvoarelor vor sta și nu vor curge în trei ceasuri.
25. Și va fi tot cel ce va fi rămas din toate acestea care Ț-am zis mai înainte, acela să va mântui și va vedea mântuirea Mea și sfârșitul veacului vostru. ||
- 267r 26. Și vor vedea oamenii cei priimiți, carii n-au gustat moartea din nașterea sa, și să va schimba inima lăcuitoarelor și să va întoarce spre altă sântire,
27. Că să va șterge răul și să va stânge vicleșugul.
28. Și va înfluri credința și să va învinge strâcarea și să va arăta adevărul care au fost fără rod atâtea zile».
29. Și au fost când în grăia și, iată, încet mă uitam spre Cel ce-i stam nainte.
30. Și au zis cătră mine acestea: «Vino să-ți arăt vreamă noptii viitoare.
31. Deci, de te vei ruga iarăș, și iarăși vei posti șapte zile, iarăși îți voi vesti mai mari decât acestea, prin zioa carea am auzit.
32. Că s-au auzit glasul tău la Cel Preaînalt, că au văzut Cel Tare îndreptarea ta și au câștigat rușinarea carea ai avut din tinereate.
33. Și pentru aceasta m-au trimis a-ți arăta toate acestea și a-ți zice: ‘Cutează și să nu te temi.
34. Și să nu sârguiești cu vremile ceale dintăiu a gândi ceale deșarte și să nu pripești de la vreamile ceale mai de pre urmă’».
35. Și au fost după acestea și iarăși am plâns; și aseamenea am postit șapte zile, să plinesc trei săptămâni ce mi s-au zis.
36. Și au fost în noaptea a opta și inima mea să turbura iarăși întru mine și am început a grăi înaintea Celui Preaînalt. |
- 267v 37. Că să aprindea duhul meu foarte și sufletul meu să nevoia.
38. Și am zis: «O, Doamne, grăbind ai grăbit din începutul zidirii, în zioa dintăiu, zicând: ‘Fie ceriul și pământul’, și cuvântul Tău, lucru desăvârșit.
39. Și era atunci Duhul, și întunearecul să purta împrejur și tăcere; sunet de glas omenesc încă nu era de la Tine.
40. Atunci ai zis de vistierile Tale a să aduce luminătoriu luminos, cu carele să se areate lucrul Tău.
41. Și a doao zi ai zidit duhul țării și i-ai poruncit să despartă și despărțire să facă între ape, ca o parte oarecarea în sus să se despartă, iară o parte jos să rămâie.
42. Și a treia zi ai poruncit apelor a să aduna într-a șaptea parte a pământului, iară șase părți le-ai săcat și le-ai ținut, ca dintr-acestea să fie înaintea Ta ceale ce slujesc, de la Dumnezeu sămănate și lucrare.
43. Că cuvântul Tău au purces și lucrul îndată să făcea.
44. Că au purces îndată rodul mulțimii nemăsurat și gustările poftii de multe fealiuri și florile cu vâpseală neschimbată și miroșuri de miroșeală necercată. Și în zioa a treia s-au făcut acestea.
45. Iară a patra zi ai poruncit a fi strălucirea soarelui, lumina lunii, rânduiala stealelor;
46. Și le-ai poruncit să slujască omului ce era a să plomădi. ||
- 268r 47. Iară în zioa a cincea ai zis părții a șaptea, unde era apa adunată, să zidească jigăanii și zburătoare și pești. Și așa să făcea.
48. Apa cea mută și fără suflet ceale ce să porunca cu voia lui Dumnezeu jigăanii făcea, ca dintr-aceasta ceale minunate ale Tale neamurile să le vestească.
49. Și atunci ai ținut doao suflete. Numele unuia l-ai chemat Enoh, și numele altuia, Leviathan,
50. Și le-ai usebit dintre ealeși. Că nu putea partea a șaptea, unde era apa adunată, a le cuprinde.
51. Și ai dat lui Enoh o parte, carea s-au săcat a treia zi, ca să lăcuască în ea, unde sânt munți o mie.
52. Iară lui Leviathan i-ai dat a șaptea parte umădă și o ai ținut să fie spre îmbucarea acar a căroră și acar când.

53. Iară în zioa a șasea ai poruncit pământului să zidească înaintea Ta dobitoace și fiară și ceale ce să târăiesc.

54. Și preste aceastea pre Adam, pre carele l-ai rânduit voievod preste toate ceale ce ai făcut și dintr-însul ne ducem noi toți și pre cel ce ai ales, norodul».

55. Iară aceastea toate le-am zis înaintea Ta, Doamne, că pentru noi ai zidit lumea.

56. Iară cealeaalte neamuri de la Adam născute ai zis acealea nimică a fi și pentru că balelor s-au asămănat și ca strecurătoarea din vas ai asămănat prisosirea lor.

57. Și acum, Doamne, iată, neamurile aceastea, carele spre nimica s-au socotit, au început a ne stăpâni și a ne îmbuca.

58. Iară noi, norodul Tău care l-ai chemat întâiu născut, unul născut răvnitoriul Tău, ne-ai dat în mâinile lor.

59. Și deacă pentru noi s-au zidit ceriul, pentru | ce nu stăpânim moștenirea cu lumea? 268v
Până unde aceastea?

Cap 7

Fără năcazuri nu să ajunge la viața cea nemuritoare. Și acum, adecă, folosesc rugăciunile dreptilor, iară după cea mai de pre urmă judecată nimică nu să va schimba. A multe fealiuri de nelegiuri să supun oamenii, ci Domnul e milostiv.

1. i au fost deacă am gătit a grăi cuvintele aceastea, s-au trimis la mine îngerul, cel ce fusease trimis la mine în noptile dintâiu

2. Și au zis cătră mine: «Scoală, Esdra, și auzi cuvintele care am venit a le grăi cătră tine».

3. Și am zis: «Grăbeaște, Dumnezeuul mieu!» Și au zis cătră mine: «Marea s-au pus în loc mare, ca să fie adâncă și nemăsurată».

4. Iară întrarea ei va fi în loc strâmt pusă, să fie aseamenea râurilor.

5. Că cine vrând va vrea a intra în mare și a o vedea și a o stăpâni, de nu va trece prin strâmt spre lățime, cum va putea ajunge?»

6. Și iarăși alta: «Cetatea e zidită și pusă în locul câmpii și e plină de toate bunătățile.

7. Întrarea ei, strâmtă și în povârnire pusă, ca să fie adecă de-a dreapta foc, de-a stânga apă adâncă.

8. Iară cărare numai una sângură iaste între eale pusă, adecă între foc și între apă, ca să nu cuprinză cărarea fără numai urma omului.

9. Iară de să va da cetatea omului spre moștenire, de nu trece niciodată înaintea pusei primejdii, cum va lua moștenirea sa?»

10. Și am zis: «Așa, Doamne». Și au zis cătră mine: «Așa e și partea lui Israil.

11. Că pentru ei am făcut lumea, și când au | | trecut Adam rânduialele Meale, s-au 269r
judecat ce s-au făcut.

12. Și s-au făcut întrările veacului acestuia strâmte și cu dureri și cu osteneale, iară puțane și reale și pline de primejdii și de mare osteneală răzimate.

13. Că întrările veacului celui mai mare desfătate sânt și fără grije și carii fac rodul nemuririi.

14. Deci cei ce intră și n-au intrat, carii sânt vii, strâmte sânt și deșarte aceastea. Nu vor putea lua ceale puse.

15. Acum, dară, pentru ce tu te turburi, fiind străcăcios? Și ce te clătești, fiind muritoriu?

16. Și căci n-ai luat în inima ta cel ce e viitoriu, ci cel ce e acum».

17. Răspuns-am și am zis: «Stăpâne Doamne, iată, ai rânduit cu leagea Ta că cei drepti vor moșteni aceastea, iară necredincioșii vor peri.

18. Iară cei drepti vor purta ceale strâmte, nădăjduind ceale desfătate. Că cei ce necredincios s-au purtat și ceale strâmte au pățimit, și ceale desfătate nu vor vedea».

19. Și au zis cătră mine: «Nu e judecătoria preste Dumnezeu, nici cel ce înțelege preste Cel Înalt.

20. Că pier mulți din cei de acum, că să părăsească cea mai înainte pusă a lui Dumnezeu leage.

21. Că poruncind au poruncit Dumnezeu celor ce vin, când au venit, ce făcând vor fi vii, și ce fiind nu să vor certa.

22. Iară aceștia n-au vrut să înțeleagă și s-au împrotivit Lui și s-au rânduit șieș gândirea deșertăciunii,

23. Și ș-au pus înainte meșesugirile greșalelor; și încă au zis Celui Preaînalt a nu fi și căile Lui nu le-au cunoscut.
- 269v 24. Și leagea Lui au urgisit și făgădu | înțele Lui le-au tăgăduit și în legiuitele Lui credință n-au avut și lucrurile Lui nu le-au isprăvit.
25. Pentru aceasta, Esdra, ceale deșarte, celor deșerți, și ceale pline, celor plini.
26. Iată, vremea va veni; și va fi când vor veni seamnele care mai nainte ț-am spus; și să va arăta mireasa și, arătându-să să va arăta, care acum să pitulă pământul.
27. Și tot cel ce s-au slobozit din zisele reale, acela va vedea minunile Meale.
28. Că să va deascoveri Fiiul Mieu, Isus, cu cei ce sânt cu El; și să vor veseli cei rămași în ani patru sute.
29. Și va fi după anii aceștia și va muri Fiiul Mieu, Hristos, și toți oamenii cei ce au răsuflare.
30. Și să va întoarce veacul spre tăcearea dintâi zile șapte, ca și în judecățile dintâiu, așa cât nime să se părăsască.
31. Și va fi după șapte zile și să va deștepta veacul care încă nu priveghează și va muri cel strâcat.
32. Și pământul va da pre cealea ce dorm într-însul și praful pre cei ce într-acea tăceare lăcuiesc, și cămările le vor da afară sufletele ce li s-au încredințat.
33. Și să va deascoveri Cel Preaînalt pre scaunul judecății și vor trece ticăloșiile și să va aduna îndelungă răbdarea.
34. Iară judecata sângură va rămânea, adevărul va sta și credința să va întări.
35. Și lucrul va urma și plata să va arăta și dreptățile vor priveghea și nedreptățile nu vor stăpâni».
36. Și am zis: «Întâiu Avraam pentru sodomleani s-au rugat, și Moisi, pentru părinții cei ce au păcătuit în pustie, | |
- 270r 37. Și cei după el, pentru Israil, în zilele lui Ahaz și a lui Samuil,
38. David, pentru frângerea, și Solomon, pentru cei ce au venit spre sfințenie,
39. Și Ilie, pentru cei ce au luat ploaia și pentru cel mort, să învie,
40. Și Ezechie, pentru norod, în zilele lui Senaheriv, și mulți pentru mulți.
41. Deci acum, când cel strâcăcios au crescut și nedreptatea s-au înmulțit și s-au rugat dreptii pentru necredincioși, pentru ce și acum așa nu va fi?»
42. Și mi-au răspuns și au zis: «Veacul de acum nu e sfârșitul, slava într-însul adeasă rămâne. Pentru aceasta s-au rugat pentru cei neputincioși.
43. Că zioa judecății va fi sfârșitul vremii aceștia și începutul vremii viitoare nemuriri, în care au trecut strâcăciunea.
44. Slobozitu-s-au neînfrânarea și s-au tăiat necredința, iară dreptatea au crescut și au răsărit adevărul.
45. Că atunci nime nu va putea mântui pre cel ce au perit, nici a îneca cel ce au biruit». Și am răspuns
46. Și am zis: «Acesta e cuvântul mieu cel dintâi și mai de pre urmă, că mai bine era a nu da pământul lui Adam sau, dacă-l dedeese, a-l conteni să nu păcătuiască.
47. Că ce foloseaște oamenilor acum a trăi în întristare, și, murind, a nădăjdui certare?
48. O, tu ce ai făcut, Adame? Că de ai păcătuit tu, n-au fost numai a ta căderea, ci și a noastră, carii din tine venim.
49. Că ce ne foloseaște de ni s-au făgăduit vremea cea nemuritoare, iară noi lucruri muritoare am făcut;
- 270v 50. Și pentru că mai nainte s-au spus noao nădeaj | dea cea veacinică, iară noi, cei răi, deșerți ne-au făcut?
51. Și pentru că s-au pus noao lăcașurile sănătății și a negrii, iară noi rău am petrecut,
52. Și pentru că s-au pus slava Celui Preaînalt a acoperi pre cei ce târziu au petrecut, iară noi prin căi reale am umblat,
53. Și pentru că să va arăta raiul, a căruia rod nestrâcat rămâne, într-una care iaste negrija și leacul,
54. Iară noi nu vom întra, că în locuri nemulțămitoare am petrecut,
55. Și pentru că mai mult decât stealele va străluci fața celor ce au avut contenirea, iară feațele noastre, decât întunearecul mai neagre.
56. Că n-am gândit viețuind, când făceam strâmbătate, că vom înceape după moarte a pătimi».
57. Și au răspuns și au zis: «Aceasta e gândirea luptei cu carea să va lupta cel ce pre pământ s-au născut, omul.

58. Ca de să va învinge, să pătimească ce ai zis; iară de va învinge, va primi, că am zis.
59. Că aceasta e viața, carea au zis Moisi, viețuind, cătră norod, zicând: ‘Aleage-ți viața, să trăiești’.
60. Iară n-au crezut lui, ci nici după el, prorocilor ci nici Mie, Cel ce am grăit cătră dânșii.
61. Că n-ar fi întristarea spre perirea lor, precum e bucuria cea viitoare preste cei ce au crezut mântuirii».
62. Și am răspuns și am zis: «Știu Doamne, că Te-ai chemat Preaînalt, milostiv în ceaea ce miluiaște pre cei ce încă n-au venit în veac | |
63. Și ce au trimis celor ce fac petrecere în leagea Ta. 271r
64. Și îndelung răbdătoriu iaste, că îndelungă răbdare dă celor ce au păcătuit, ca făpturilor Sale.
65. Și făcătoriu de daruri iaste, că vrea a dărui pentru lipsă.
66. Și mult milostiv, că mai mult înmulțește milele celor ce sânt acum și celor ce au trecut și celor viitori.
67. Că de nu va înmulți milele Sale, nu va viețui veacul cu cei ce vor moșteni într-însul.
68. Și dăruiăște, că de nu va dărui din bunătatea Sa, ca să se rădice cei ce au făcut strâmbătate, din strâmbătățile sale, nu va putea de zeace ori au a mia parte a oamenilor a fi vie.
69. Și Judecătoriu, de nu va îngădui celor ce s-au grijit cu cuvântul Lui și va șterge mulțimea gălcevilor, doară nu s-ar lăsa în mulțimea cea nenumărată, fără numai puțin foarte».

Cap 8

Dumnezeu, în veacul acesta, milostiv să cunoaște pentru păcătoși, însă cei mai mulți să osândesc. Iară dreptilor sânt puse răsplătirile.

1. i au răspuns cătră mine și au zis: «Acest veac l-au făcut Cel Preaînalt pentru mulți, iară cel viitoriu, pentru puțini.
2. Și voi zice înaintea ta o asămănare, Esdra. Iară cum vei întreba pământul, și-ț va spune, că va da pământ mult, mai vârtos de unde să se facă voie de lut, iară praf puțin, de unde să fie auru. Așa, fapta veacului de acum.
3. Mulți adecă sânt zidiți, iară puțani să vor mântui». |
4. Și am răspuns și am zis: «Sorbi, dară, suflete, sâmtșirea și îmbucă înțeleagerea. 271v
5. Că ai aflat a nu auzi și, vrând a proroci, că nici ți s-au dat loc, fără numai a fi viu.
6. O, Doamne, de nu vei îngădui slugii Tale să ne rugăm înaintea Ta și să ne dai sâmtșă inimii și sâmtșirii lucrare, de unde să fie rodul, de unde va putea fi viu tot cel strâcat, care va purta locul omului?
7. Că sângur ești și o alcătuintă a mânilor Tale noi sântem, precum ai grăit.
8. Și cum acum în zgău s-au alcătuit trupul și faci mădulările, ține-să în foc și în apă zidirea Ta. Și în noao luni pătimeăște alcătuirea Ta de zidirea Ta, carea într-însa s-au zidit.
9. Iară ceaea ce ține și ce să ține, amândoașă vor ținea. Și, țiindu-să cândva, iară întoarce zgăul ceale ce au crescut într-însul.
10. Că ai poruncit din mădulări, adecă din țate, a da lapte rodului țățelor,
11. Să se hrănească cel ce s-au obicinuit, până la o vreamă, și după aceeașă să-l rânduiești milii Tale.
12. Hrănitu-l-ai cu dreptatea Ta și l-ai deprins în leagea Ta și l-ai certat cu înțeleagerea Ta.
13. Și-l vei omori ca pre zidirea Ta și-l vei învia ca pre lucrul Tău.
14. Deci nu vei pierde pre cel ce cu atâtea osteneale l-ai alcătuit; cu porunca ta lesne e a rândui ca și cel ce să făcea să se ție.
15. Și acum, Doamne, voi zice: decât tot omul Tu mai vârtos ești. Iară de norodul Tău, pentru carele mă doare,
16. Și de moștenirea Ta, pentru care jelesc, | | și pentru Israil, pentru carele sânt trist, 272r
și de Iacov, pentru carele mă doare,
17. Pentru aceeașă voi înceape a mă ruga înaintea Ta pentru mine și pentru ei; că voi vedea lunecările noastre, cei ce lăcuim pre pământ.
18. Ci am auzit agerimea judecătorului celui viitoriu.
19. Pentru aceeașă, auzi glasul meu și înțeleage cuvântul meu și voi grăi înaintea Ta»”.
20. Înceaperea cuvintelor Esdrei mai înainte de-a să lua. „Și am zis: «Doamne, Cel ce lăcuiești în veac, a Căruia ochi rădicați spre ceale de sus și spre văzduh,

21. Și a Căruia tronul e neprețuit și slava necuprinsă, Căruia stau înaintea cu cutremur oastele îngerilor,
22. A cărora țânzare în vânt și în foc să întoarcă, a Căruia cuvântul e adevărat și zisele credincioase,
23. A Căruia porunca e tare și rânduiala groaznică, a Căruia vederea usucă adâncurile și urgia veștezește munții și adevărul să mărturisească,
24. Auzi rugăciunea slugii Tale și ia în urechi ruga zidirii Tale.
25. Că viețuind, voiui grăi și, înțelegând, voiui răspunde.
26. Nici Te uita la greșalele norodului Tău, ci la cei ce-Ți slujesc întru adevăr;
27. Nici lua aminte necredincioasele limbilor cugete, ci pre cei ce mărturiile Tale cu dureri le-au păzit,
28. Nici să gândești de cei ce înaintea Ta mincinos au petrecut, ci-Ți adă aminte de cei ce din voia Ta teamere au cunoscut;
- 272v 29. Nici vrea a pierde pre cei ce au avut | obiceiuri dobitocești, ci Te uită la cei ce leagea Ta strălucit o au învățat;
30. Nici urgisi pre cei ce, mai răi decât fiarele, s-au judecat, ci iubeaște pre cei ce pururea întru a Ta dreptate au nădăjduit și în slavă.
31. Că noi și părinții noștri cu acestea obiceiuri ne lăncezim, iară Tu pentru noi, păcătoșii, milostiv Te vei chema.
32. Că de vei dori a ne milui, atunci milostiv Te vei chema iară noao, celor ce nu avem lucrurile dreptății.
33. Că cei drepti, căroră sânt lucruri multe puse, din lucrurile lor vor lua plata.
34. Că ce e omul, ca să-l urgisești? Au sâmanța cea străcăcioasă, ca așa amar să fii despre dânsa?
35. Că în adevăr, nime dintre cei născuți iaste care nu s-au purtat necredincios, și din cei ce să mărturisesc, carii n-au greșit.
36. Că întru aceasta să va vesti dreptatea Ta și bunătatea Ta, Doamne, deacă vei milui pre cei ce n-au avearea faptelor bune».
37. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Drept ai grăit careva. Și după cuvintele tale, așa va și fi.
38. Că adevărat nu voiui gândi despre alcătuirea celor ce au păcătuit mai nainte de moarte, mai nainte de judecată, mai nainte de perire,
39. Ci Mă voiui veseli pentru zidirea dreptilor și-M voiui aduce aminte și de nemernicie și de mântuire și de primirea răsplătirii.
40. Precum, dară, am grăit, așa și iaste.
41. Că precum plugariul samănă pre pământ sâmanța multă și saduri de mulțime
- 273r să | deaște, ci nu în vreame toate ceale sâmanate să mântuiesc, ci nici ceale sădite să prind, așa și cei ce s-au sâmanat în veac, nu toți să vor mântui».
42. Și am răspuns și am zis: «De am aflat har, voiui grăi.
43. În ce chip sâmanța plugariului de nu să va sui, au de nu va lua plata în vreame, au de să va străca de multă ploaie,
44. Așa piare; și aseamenea omul, cel alcătuit cu mânilor Tale și chipul Tău numit; că Te-ai asâmanat lui, pentru carele toate ai alcătuit și l-ai asâmanat sâminții plugariului.
45. Nu Te mânia asupra noastră, ci iartă norodului Tău și miluiaște moștenirea Ta. Iară Tu zidirea Ta o miluiești».
46. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Ceale de acum, celor de acum, și ceale viitoare, celor viitori.
47. Că mult ție iaste îndărăpt ca să poți iubi făptura Mea mai mult decât pre Mine. Iară de tine adease și de el m-am apropiat, iară de nedrepti, niciodată.
48. Ci și într-aceasta minunat ești înaintea Celui Preaînalt,
49. Că te-ai smerit precum ți să cuvine și nu te-ai judecat, ca între cei drepti mult să te proslăvești.
50. Pentru carea multe mișălătăți și ticăloase să vor face celor ce lăcuiesc veacul întru ceale mai de pre urmă, că în multă mândrie au umblat.
51. Iară tu pentru tine înțelege și de ceale aseamenea ai tăi caută slava.
52. Că voao s-au deșchis raiul, săditu-s-au patul vieții, gătitu-s-au vreamea viitoare,
- 273v gătitu-s-au prisosirea, ziditu-s-au cetatea, alesu-s-au | odihna, isprăvitu-s-au bunătatea și s-au săvârșit înțelepciunea.
53. Iară rădăcina răului s-au însâmnat de cătră voi. Neputința și molliia de cătră voi s-au ascuns și în iad au fugit străcăciunea întru uitare.

54. Trecut-au durerile și s-au arătat în sfârșit comoara nemuririi.
 55. Să nu adaogi, dară, a căuta despre mulțimea celor ce pier.
 56. Că și aceia, luând slobozirea, au urgisit pre Cel Preaînalt și leagea Lui au trecut cu vederea și căile Lui le-au părăsit.
 57. Și încă pre dreptii Lui i-au călcat
 58. Și au zis în inima sa a nu fi Dumnezeu și încă fiind, că mor.
 59. Că precum pre voi vă vor priimi ceale mainte zise, așa pre ei seatea și chinurile care s-au gătit, că n-au vrut pe om a-l pierde.
 60. Ci și cei ce s-au zidit au pângărit numele Celui ce i-au făcut și nemulțămitori au fost Celui ce le-au gătit viața.
 61. Pentru aceea, judecata Mea acum să apropie.
 62. Care nu tuturor le-am arătat, fără ție, și ție aseamenea puțin». Și am răspuns și am zis:
 63. «Iată, acum Doamne, mi-ai arătat mulțimea seamnelor care vei înceape a face întru ceale mai de pre urmă, iară nu mi-ai arătat în ce vream».

Cap 9

Înainte judecăților lui Dumnezeu, precum și altor fapte a Lui alese, vor trece oricare seamne.

- 1 i au răspuns cătră mine și au zis: «Mă | |surând, măsură vreamea în sâneși. 274r
 Și va fi când vei vedea, când va trece o parte oareacarea din seamnele ce s-au zis mai sus.
 2. Atunci vei înțaleage că aceea e vreamea în carea va înceape Cel Preaînalt a cerceta veacul care de la El s-au făcut.
 3. Și când să va vedea în veac clătirea locurilor și turburarea noroadelor,
 4. Atunci vei înțaleage că despre aceastea grăise Cel Preaînalt, din zilele care au fost înaintea Ta din început.
 5. Că precum tot ce e făcut în veac început are, așjiderea și săvârșit, și sfârșitul e arătat.
 6. Așa și vreamile Celui Preaînalt început au arătat în minuni și în puteri, și sfârșituri în fapt și în seamne.
 7. Și va fi tot cel ce să va mântui, și care va putea scăpa prin lucrurile sale și prin credința cu care ați crezut,
 8. Să va lăsa din zilele primejdii și va vedea mântuirea Mea în pământul Mieu și în hotarele Meale, că m-am sfințit de cătră veac.
 9. Și atunci să vor ticăloși cei ce acum rău s-au slujit de căile Meale și în chinuri vor petrece cei ce le-au lepădat cu urgie.
 10. Că cei ce nu m-au cunoscut, viețuind, facerile de bine au dobândit.
 11. Și cei ce au urât leagea Mea, când încă era având slobozire,
 12. Și când încă le era deșchis locul pocăinții n-au înțeles, ci au urgisit, aceștia trebuie după moarte în chinuri a o cunoște.
 13. Tu, dară, să nu fii mai mult grijnic în ce chip necredincioșii să vor chinui, ci cearcă | în ce chip dreptii să vor mântui și a căroră e veacul și pentru carii îi veacul și când. 274v
 14. Și am răspuns și am zis:
 15. «Cândva am grăit, și acum zic, și după aceeaa voiu zice: ‘Că mai mulți sânt cei ce pier decât cei ce să vor mântui,
 16. Precum să înmulțeaste valul preste picătură’». Și au răspuns cătră mine și au zis:
 17. «Precum e țarina, așa și semințele; și precum florile, așa și văpsealele; și precum lucrătoriul, așa și zidirea; și precum lucrătoriul de câmp, așa și lucrarea. Că vreamea veacului era.
 18. Și acum, când găteam celor ce acum sânt, mai înainte de a fi veacul în care să lăcuiască, și nime nu mi-au zis împotivă.
 19. Că atunci fieștecarele, și acum Ziditoriul în lumea cea gătită. Și cu săceriș nescăzut și cu leage necercetată s-au strâcat năravurile lor.
 20. Și am socotit veacul și, iată, era primejdie pentru gândurile care într-însul au venit.
 21. Și am văzut și i-am îngăduit foarte. Și Mi-am ținut o boboașe de strugur și sădire din neam mult.
 22. Piară, dară, mulțimea carea fără pricină s-au născut și să se ție strugurul Mieu și sădirea Mea, că cu multă osteneală o am isprăvit.
 23. Iară tu, de vei mai adaoge alte șapte zile, ci nu vei posti într-însele,

- 275r 24. Te vei duce în câmpul florilor, unde nu e casă zidită, și vei mânca numai din florile câmpului, și carne nu vei gusta | | și vin nu vei bea, ci numai flori.
25. Te roagă Celui Preaînalt necurmat și voiu veni și voiu grăi cu tine».
26. Și m-am dus, precum mi-au zis, în câmpul ce să cheamă Ardath și am șezut acolo între flori și din buruianele câmpului am mâncat și mi s-au făcut mâncarea lor spre sațiu.
27. Și au fost după șapte zile, și eu ședeam pre iarbă și inima mea iarăși să turbura ca dintâiu.
28. Și s-au deschis gura mea și am început a zice înaintea Celui Preaînalt; și am zis:
29. «O, Doamne, Tu, arătându-Te noao, Te-ai arătat părinților noștri în pustia ce nu să calcă și neroditoare, când ieșia din Eghipt; și zicând ai zis:
30. ‘Tu, Israile, auzi-Mă, și sămânța lui Iacov, ia aminte cuvintele Meale,
31. Că iată, Eu samân între voi leagea Mea și va face între voi rod și vă veți proslăvi într-însul în veac.
32. Că părinții voștri, luând leagea, nu o au ținut și legiuitele Meale nu le-au păzit și s-au făcut rodul legii nenăscând, că nici putea, căci că al tău era.
33. Că cei ce o au luat au perit, nepăzind ce sămănase într-înșii.
34. Și, iată, obiceiul iaste ca, când va lua pământul sămânța sau corabiia marea sau oarecare vas hrana sau beutura, deacă să va răsipi cel ce e sămănat sau în care s-au pus,
35. Împreună cel ce e sămănat sau pus sau ceale cuprinse să răsipesc, și ceale cuprinse
- 275v | apoi nu rămân la noi, ci noao așa nu s-au făcut.
36. Noi, adecă cei ce am luat leagea, păcătuind am perit, și inima noastră carea o au priimit.
37. Că leagea n-au perit, ci au rămas întru a sa lucrare».
38. Și, grăind eu aceastea în inima mea, m-am uitat cu ochii miei și am văzut o muiare de-a dreapta și, iată, aceasta jelea și plângea cu glas mare și cu sufletul o durea foarte; și vejmintele ei tăiate și cenușe pre capul ei.
39. Și am slobozit gândurile cu care gândeam și m-am întors cătră ea și i-am zis:
40. «La ce plângi și de ce te doare sufletul?» Și au zis cătră mine:
41. «Lasă-mă, domnul meu, să mă plâng și să adaog durearea, că foarte cu amar suflet sănt și m-am smerit foarte».
42. Și i-am zis: «Ce ai pățimit? Spune-m!».
43. Și au zis cătră mine:
44. «Stearpă am fost eu, slujnica ta, și n-am născut, având bărbat ani treizăci.
45. Că eu în toate ceasurile și în toate zilele și acești treizăci de ani mă rog Celui Preaînalt zioa și noaptea.
46. Și au fost, după treizăci de ani, m-au auzit Dumnezeu, slujnica ta, și au văzut smereniia mea și au luat aminte năcazul meu și mi-au dat fiu. Și m-am veselit de el foarte eu și bărbatul meu și toți cetățeanii miei și măream foarte pre Cel Tare. | |
- 276r 47. Și i-am doicit cu osteneală multă.
48. Și au fost deacă crescuse și venise a-și lua muiare, am făcut zioa ospățului.

Cap 10

Prin muiarea ce plângea și iarăși au strălucit să arată a să închipui Ierusalimul.

1. i au fost deacă au întrat fiul meu în cămara sa, au căzut și au murit.
2. Și ne-am întors toți ochii și s-au sculat toți cetățeanii miei a mă mângăia; și m-am așezat până a doao zi noaptea.
3. Și au fost, când toți să așezase să mă mângăie, de m-am odihnit. Și m-am sculat noaptea și am fugit. Și am venit, precum vezi, într-acest câmp.
4. Și gândesc acum a nu mă mai întoarce în cetate, ci aici a petrece; și nici a mânca, nici a bea, ci fără răgaz a mă jeli și a posti, până ce voiu muri».
5. Și am lăsat cuvintele întru carele eram și am răspuns cu mânie cătră ea și am zis:
6. «Mai nebună decât toate muierile, au nu vezi jelea noastră și cealea ce ni se întâmplă?
7. Că Sionul, maica noastră, cu toată întristarea să întristează și cu smerenie s-au smerit și jeleaște foarte vârtos.
8. Și acum, căci că toți jelim și sântem triști, că toți ne-am întristat, iară tu te întristezi pentru un fiu?
9. Că întreabă pământul și-ți va spune că acesta e cel ce trebuie să jelească cădearea atâta de mulți ce odrăslea preste el.

10. Și cei dintr-însul, din început toți născuții | și alții vor veni; și, iată, mai toți spre perire 276v
umbă și răsipire să face mulțimea lor.

11. Și cine, dară, trebuie mai vârtos să plângă fără acesta, ce așa mare mulțime au pierdut, decât tu, care pentru unul te doare? Iară de-m zici,

12. Că: «Nu e plângerea mea aseamenea pământului, că rodul pântecelui meu am pierdut, carele cu măhnire l-am născut și cu dureri l-am scos în lume,

13. Iară pământul, după calea pământului; și s-au dus într-însa mulțimea de acum, precum s-au întâmplat». Și eu ție zic:

14. «Precum tu cu osteneală ai născut, așa și pământul îș dă roada sa omului din început, Celui ce l-au făcut.

15. Acum, dară, ține-ți la tine durearea ta și tare rabdă căderile ceale ce ți s-au întâmplat.

16. Că de vei îndrepta hotarul lui Dumnezeu și sfatul Său vei lua în vreme și întru unele ca acestea te vei lăuda,

17. Întră dară în cetate la bărbatul tău». Și au zis cătră mine:

18. «Nu voi face, nici voi intra în cetate, ci aici voi muri».

19. Și am adaos încă a grăi cătră ea și am zis:

20. «Să nu faci cuvântul acesta, ci te așază spre Cel ce te îndeamnă. Că ce cădearea Sionului? Mângăie-te pentru durearea Ierusalimului.

21. Că vezi cum că sfințirea noastră s-au făcut pustie și oltariul nostru s-au prăpădit și bisearica noastră s-au strâcat.

22. Și psaltirea noastră s-au smerit și cântarea au tăcut și săltarea noastră | | s-au desfăcut 277r
și lumina sfeacinicului nostru s-au stâns și scriiul legii noastre s-au răpit și ceale sfinte ale noastre s-au spurcat și numele, care s-au chemat spre noi, s-au mai pângărit. Și fiii noștri ocară au pățimit și preoții noștri s-au aprins și leviții noștri în robie s-au dus și fecioarele s-au întinat și muierile noastre sâlnicie au pățimit și dreptii noștri s-au răpit și mititeii noștri s-au pierdut și tinerii noștri au slujit și tarii noștri neputincioși s-au făcut.

23. Și ce e decât toate mai mare, peceatea Sionului, că s-au scăzut din slava sa, că ni s-au dat în mâinile celor ce ne-au urât?

24. Tu, dară, scutură întristarea ta cea multă și leapădă de la tine mulțimea durerilor, ca să ți Să îmblânzască Cel Tare și odihnă să-ț facă Cel Preaînalt răpaosul ostenealelor».

25. Și au fost când grăiam cătră ea; fața ei sclipea, îndată și vedearea, fulgerând era vedearea ei, cât mă spăimântam foarte de dânsa și gândeam ce ar fi aceasta.

26. Și, iată, îndată au slobozit sunet de glas mare, plin de frică, cât să cutremura pământul de sunetul muierii. Și am văzut:

27. Și, iată, muiarea nu să mai arăta mie, ci cetatea să zidea și loc să însămna de marii temelii. Și m-am temut și am strâgat cu glas mare și am zis:

28. «Unde e Uriil, îngerul care din început au venit la mine? Că acela m-au făcut a veni întru mulțime în ieșirea minții aceștia și s-au făcut sfârșitul meu spre străcare și rugăciunea mea spre probozire».

29. Și când grăiam eu acestea, iată, au venit la mine și m-au văzut. |

30. Și, iată, eram pus ca mortul și înțeleagerea mea era înstreinată; și au ținut dreapta 277v
mea și m-au întărit și m-au așezat pre picioarele mele și mi-au zis:

31. «Ce ți-i ție? Și pentru ce s-au turburat înțeleagerea ta și sâmtirea inimii tale? Și căci te turburi?» Și am zis:

32. «Pentru că m-ai părăsit și eu, adecă, am făcut după cuvintele tale și am ieșit la câmp. Și, iată, am văzut, și văzui ce nu pociu povesti». Și au zis cătră mine:

33. «Stăi ca un bărbat și te voi înștiința». Și am zis:

34. «Grăiaște, domnul meu, tu cu mine, să nu mă părăsăști, ca să nu moriu în zădar.

35. Că am văzut ceale ce nu știam și auzu ceale ce nu știu.

36. Au doară simțirea mea să înșală și sufletul meu visază?

37. Acum, dară, rogu-te să arăți slugii tale despre ieșirea minții aceasta». Și au răspuns cătră mine și au zis:

38. «Auzi-mă și te voi învăța și voi spune ție de care te temi. Că Cel Preaînalt va deascoperi ție taine multe.

39. Văzut-au calea ta cea dreaptă, că fără răgaz te întristai pentru norodul tău și foarte jeleai pentru Sion.

40. Aceasta e, dară, înțeleagerea vedenii carea s-au arătat ție puțin mai înainte,

41. Pre carea o ai văzut jelindu-să, ai început a o mângăia.

42. Iară acum fața muierii nu o mai | | vezi, ci ți s-au arătat a zidi cetatea. 278r

43. Și pentru că povestea ție de căderea fiului său, această dezlegare iaste:
44. Această muiare carea o ai văzut, acest Sion iaste. Și pentru că Ț-au zis carea și acum o vezi, ca pre o cetate zidită,
45. Și pentru că Ț-au zis că stearpă au fost treizăci de ani, pentru că era ani, adecă treizăci când încă nu era într-însa încă aducerea adusă.
46. Și au fost după ani treizăci, au zidit Solomon cetatea și au adus aduceri. Atunci au fost când au născut cea stearpă fiu.
47. Și ceaea ce Ț-au zis, că l-au doicit cu osteneală, aceasta era lăcașul în Ierusalim.
48. Și pentru că Ț-au zis că: 'Fiul meu viind în cămara sa, murise' și i să întâmplase căderea, aceasta era carea s-au făcut căderea Ierusalimului.
49. Și, iată, ai văzut asămănarea ei. Și pentru că jelea fiul, o ai început a o mângăia. Și de ceale ce s-au întâmplat, acestea trebuie să ți să deșchiză.
50. Și acum veade Cel Preaînalt că din suflet te-ai întristat și cum că din toată inima rabzi pentru dânsa, Ț-au arătat strălucirea slavei ei și frâmseștea podoabei ei.
51. Că pentru aceea Ț-am zis să rămâi în câmp, unde casă nu e zidită,
52. Că știiam eu că Cel Preaînalt începe a-ți arăta aceastea.
53. Pentru aceea Ț-am zis să vii la câmp, unde nu-i temeiu de zidire,
54. Că nu putea lucrul zidirii omenești a să ținea în loc, unde să începea a să zidi cetatea Celui Preaînalt.
55. Tu, dară, să nu te temi, nici să se spăimântează inima ta; ci întră și vezi strălucirea și mărima zidirii, cât poate vedea ochilor tăi a vedea. |
- 278v 56. Și după aceasta vei auzi cât cuprinde auzitul urechilor tale a auzi.
57. Că tu ești mai fericit decât mulți și ești chemat la Cel Preaînalt, ca și cei puțâni.
58. Iară în noaptea de mâne vei rămânea aici
59. Și-ți va arăta Cel Preaînalt vedeniile celor de sus, ceale ce va face Cel Preaînalt celor ce lăcuiesc pre pământ din zilele ceale mai de pre urmă».
60. Și am dormit noaptea aceea, și într-alta, precum îm zisease.

Cap 11

Arată-să Esdrei în videnie pajora ce ține împărăția lumii.

1. i am văzut vis și, iată, să suia din mare o pajoră, căriia era doasprăzeace arepi de peane și trei capete.
2. Și am văzut și, iată, întindea arepile sale preste tot pământul și toate vânturile ceriului sufla într-însa și să strângea.
3. Și am văzut și din arepile ei să năștea împrotivitoare arepi, și acealea să făcea în vetrile mărunșeale și puțineale.
4. Că capetele ei era odihnindu-să și capul din mijloc era mai mare decât alte capete, iară ea să odihnea cu eale.
5. Și am văzut și, iată, pajora au zburat cu arepile sale și au împărățit pre pământ și preste cei ce lăcuiesc într-însul.
6. Și am văzut că supuse era ei toate supt ceriu și nime nu-i grăia împrotivă, nici unul dintre făpturi ce sânt pre pământ.
7. Și am văzut și, iată, s-au sculat pajora pre unghile sale și au slobozit glas cu arepile sale, zicând:
8. «Să nu priveghiați toți împreună, dormiți fieștecarele în locul său și prin vremi priveghiați, | |
- 279r 9. Iară capetele mai pre urmă să se ție».
10. Și am văzut și, iată, glasul nu ieșea din capetele ei, ci din jumătatea trupului ei.
11. Și am numărat împrotivitoarele arepile ei și, iată, aceastea era opt.
12. Și am văzut și, iată, din partea dreaptă s-au sculat o areapă și au împărățit preste tot pământul.
13. Și au fost când împărășea, i-au venit sfârșitul și nu s-au arătat locul ei. Și ceaea ce urma s-au sculat și au împărățit, aceea multă vreamă au ținut.
14. Și au fost când împărășise și vinea sfârșitul ei și nu să arăta ca și cea dintâiu.
15. Și, iată, glas i s-au trimis, zicând:
16. «Auzi tu, ceaea ce atâta vreamă ai ținut pământul, aceastea îți vestesc mai înainte de ce vei începe a nu te arăta.

17. Nime după tine va ținea vreamea ta, ci nici jumătatea ei».
18. Și s-au rădicat a treia și au ținut împărăția ca și ceale dintâiu. Și nu s-au arătat și aceea.
19. Și așa să întâmpla tuturor altora, fieștecăria a ținea împărăția și iarăși nicăiri a să arăta.
20. Și am văzut și, iată, în vreamea arepilor ce urma, să rădica din partea dreaptă să ție și eale împărăția. Și dintr-aceasta era carea ținea, ci însă îndată nu să arăta.
21. Că și unele dintr-însele să rădica, iară nu ținea împărăția.
22. Și am văzut după aceastea și, iată, nu s-au arătat doaosprăzeace arepi și doao vetrile. |
23. Și nimică nu era în trupul pajorii, fără doao capete ce să odihnea și șase vetrile. 279v
24. Și am văzut și, iată, ceale șase vetrile s-au văzut doao și au rămas supt capul ce e de-a dreapta parte, că patru au rămas în locul său.
25. Și am văzut și, iată, suptarepile gândea a să rădica și a ținea împărăția.
26. Și am văzut și, iată, una s-au rădicat, ci îndată nu s-au arătat.
27. Și ceale a doao mai degrabă decât cea dintâi nu s-au arătat.
28. Și am văzut și, iată, doao, care au biruit la sâneși, gândea și acealea a împărăți.
29. Și într-aceaea, când gândea, iată unul din ceale ce să odihnea capete, care era în mijloc, să deștepta; că acesta era mai mare decât doao.
30. Și am văzut că s-au plinit doao capete între sâneși.
31. Și, iată, s-au întors capul cu ceale ce era cu el și au mâncat doao suptarepieri, care gândea a împărăți.
32. Iară acest cap au îngrozit tot pământul și stăpânea într-însul pre cei ce lăcuiesc pre pământ cu osteneală multă; și au ținut biruirea lumii preste toate arepile ce au fost.
33. Și am văzut după aceastea și, iată, un jumătate de cap numaidecât nu s-au arătat, și acesta ca și arepile.
34. Și au biruit doao capete care și acealea aseamenea au împărățit pre pământ și preste cei ce lăcuiesc într-însul.
35. Și am văzut și, iată, au îmbucat capul cel de-a dreapta pre cel de-a stânga.
36. Și am auzit glas zicându-mi: «Uită-te în prejma ta și ia sama ce vezi».
37. Și am văzut și, iată, ca leul întâ | |rătat din pădure răgnind. Și am văzut că trimite 280r glas de om cătră pajoră. Și au zis, zicând:
38. «Auzi tu, și voiu grăi cătră tine și-ți va zice Cel Preaînalt:
39. 'Au nu tu ești carele ai biruit de patru fiară, carele făcusem să împărățască veacul meu, și ca printr-înșii să vie sfârșitul vremilor lor?'
40. Și al patrulea venind, au învins pre toate jigăniile care au trecut și cu biruința au ținut veacul cu multă groază și toată lumea, cu osteneală rea, și au lăcuit într-atâtea vremi în lume cu vicleșug.
41. Și ai judecat pământul nu cu dreptate.
42. Că ai năcâjit pre cei blânzi și ai vătâmat pre cei ce să odihnea și ai iubit pre cei mincinoși și ai strâcat lăcașele celor ce rodea și ai smerit zidurile celor ce nu te-au vătâmat.
43. Și s-au suit hula ta până la Cel Preaînalt și mândriia ta, la Cel Tare.
44. Și au privit Cel Preaînalt la vreamile ceale trufașe și, iată, s-au sfârșit și fărâdelegile ei s-au umplut.
45. Pentru aceaea, să nu te arăți tu, pajoră, și arepile tale înfricoșate și vetrilele tale reale și capetele tale vicleane și unghile tale reale și tot trupul tău deșert,
46. Ca cum s-ar stămpăra tot pământul și să se întoarcă slobozit de sala ta și să nădăjduiască judecata și mila Celui ce l-au făcut».

Cap 12 |

După rugăciunea Esdrei să dă dovedirea aceștii vedenii cu mădulările ei.

280v

- 1 i au fost, când grăia leul cuvintele aceastea cătră pajoră. Și am văzut
- 2 Și, iată, capul ce biruise și nu s-au arătat patru arepile acealea care au trecut la el și s-au rădicat să împărățască. Și era împărăția lor micșoară și plină de gâlceavă.
3. Și am văzut și, iată, eale nu să iubea și tot trupul pajorii să aprindea și să spăimânta pământul foarte; și eu de gâlceavă și de ieșirea minții și de mare frică m-am deșteptat și am zis duhului meu:
4. «Iată, tu mi-ai dăruit aceasta întru aceea că cercetezi căile Celui Preaînalt.
5. Iată, încă m-am obosit cu sufletul, și cu duhul meu neputincios sânt foarte, nici puțină iaste în mine puteare pentru multa frică de carea m-am spăimântat într-această noapte.

6. Acum, dară, mă voi ruga Celui Preaînalt să mă ție până în sfârșit».
7. Și am zis: «Stăpâne Doamne, de am aflat har înaintea ochilor Tăi și de m-am îndreptat înaintea Ta decât mulți și de s-au suit adevărat rugăciunea mea înaintea feații Tale,
8. Întărește-mă și-m arată slugii Tale tâlcuirea și desfacerea aceștii groaznice vederi, ca deplin să mângâiu sufletul meu.
9. Vreadnic m-ai avut a-mi arăta vremile ceale mai de pre urmă». Și au zis cătră mine:
10. «Aceasta e tâlcuirea vederii aceștia: ||
- 281r 11. Pajora carea ai văzut suindu-să din mare, aceasta e împărăția carea s-au văzut în vedenia lui Daniil, fratelui tău.
12. Ci lui nu s-au tâlcuit, că Eu acum ție o tâlcuiesc.
13. Iată, zile vin și să va scula împărăție pre pământ și va fi frica mai iute decât a tuturor împărățiilor carii au fost mai înainte de ea.
14. Și vor împărăți într-însa împărăți doisprăzeace, unul după altul.
15. Că al doilea va înceape a împărăți și acela va ținea mai multă vreme decât cei doisprăzeace.
16. Aceasta e tâlcuirea a doaosprăzeace arepi care ai văzut.
17. Și glasul care ai auzit ce au grăit, nu din capetele ei ieșind, ci din mijlocul trupului ei,
18. Aceasta e tâlcuirea: că după vremea împărăției aceiia să vor naște prigoniri nu puține și să va povârni să cază. Și nu va cădea atunci, ci iarăși să va rândui spre începerea sa.
19. Și pentru că ai văzut suptarepi opt lipite de arepile ei,
20. Aceasta e tâlcuirea: scula-să-vor într-însa opt împărăți a căroră vremi ușoare vor fi și ani grabnici, și doi adecă dintr-înșii vor peri.
21. Iară apropiindu-să vremea de mijloc, patru să vor ținea în vremea când să va apropia vremea ei să se sfârșască. Iară doi spre săvârșit să vor ținea.
22. Și pentru că ai văzut trei capete odihnind,
23. Aceasta e tâlcuirea: în ceale mai de pre urmă a ei va deștepta Cel Preaînalt trei împărății și va chema într-acealeași multe și vor stăpâni pământul,
- 281v 24. Și pre cei ce lăcuiesc pre el, cu osteneală mai multă decât toți cei ce au fost | mai nainte de aceștia. Pentru aceaea aceiia s-au chemat capete de pajoră.
25. Că aceștia vor fi carii vor aduna într-una necredințele ei și carii vor săvârși ceale mai de pre urmă a ei.
26. Și pentru că ai văzut capul cel mai mare a nu să ivi, aceasta e tâlcuirea lui: că unul dintr-înșii pre patul lui va muri, și însă între chinuri.
27. Că pre doi, carii vor rămânea, sabia îi va mânca.
28. Că sabia unuia va mânca pre cel cu el; ci și acesta mai pe urmă de sabie va cădea.
29. Și pentru că ai văzut doao suptarepi trecând preste capul cel de-a dreapta,
30. Aceasta e tâlcuirea: Aceștia sânt pre carii i-au ținut Cel Preaînalt spre sfârșitul său, aceasta e împărăția cea mititea și plină de turburare.
31. Precum ai văzut și leul, care l-ai văzut din pădure deșteptându-să și răgnind și grăind cătră pajoră și vādind-o pre ea și nedreptățile ei, prin toate cuvintele lui, precum ai auzit,
32. Acesta e vântul care l-au ținut Cel Preaînalt spre sfârșit cătră ei și cătră necredințele lor; și îi va vādi și va mustra înaintea lor rupturile lor.
33. Că-i va pune la judecată de vii; și va fi când îi va vādi, atunci îi va certa.
34. Că pre norodul Mieu cel rămas îl va slobozi cu ticăloșie, carii s-au mântuit preste hotarele Meale, și-i va veseli până când va veni sfârșitul, zioa judecății de carea Ț-am grăit din început. ||
- 282r 35. Acesta e visul ce ai văzut și aceastea sânt tâlcuirile.
36. Tu, dară, sângur vreadnic ai fost a ști taina Celui Preaînalt aceasta.
37. Scrie, dară, în carte toate aceastea care ai văzut și le pune în loc ascuns.
38. Și vei învăța într-însele pre cei înțelepți din norodul tău, a căroră inimi cunoști că le vor cuprinde și vor ținea tainele aceastea.
39. Iară tu încă rabdă aicea zile șapte, ca să ți să areate orice va vrea Cel Preaînalt a-ți arăta».
40. Și s-au dus de la mine. Și au fost deacă au auzit tot norodul că au trecut șapte zile și eu nu mă întorseam în cetate; și s-au adunat toți, de la cel mai mic până la cel mai mare, și au venit la mine și mi-au zis, zicând:
41. «Ce Ț-am păcătuit și ce nedrept am lucrat împotriva ta, căci că părăsindu-ne, ai șezut în locul acesta?
42. Că tu noao sângur ne-ai rămas dintru toate noroadele, ca strugurul din vie și ca candila în loc întunecos și ca limanul și ca corabia cea mântuită de vifor.

43. Au nu ne ajung realele ce ni să întâmplă?
 44. Deci, de ne părăsești tu, cât mai bine era noao a fi fost aprinși și noi cu aprinderea Sionului?
 45. Că nici sântem noi mai buni decât cei ce au murit acolo». Și au plâns cu glas mare; și am răspuns cătră ei și am zis:
 46. «Cutează, Israile, și să nu te întristezi tu, casa lui Iacov,
 47. Că este de voi aducere aminte înaintea Celui Preaînalt și Cel Tare nu ș-au uitat de voi într-o ispită. 282v
 48. Că eu nu v-am părăsit, nici am ieșit de la voi, ci am venit la locul acesta să mă rog pentru pustiirea Sionului, a cerca milă pentru smereniia simțirii voastre.
 49. Și acum duceți-vă fieștecarii la casa sa, și eu voi veni cătră voi după aceste zile».
 50. Și s-au dus norodul, precum i-am zis, în cetate.
 51. Iară eu am șezut în câmp șapte zile, precum mi-au poruncit. Și mâncam numai din florile țarinii; din buruieni au fost hrana mea în zilele acealea.

Cap 13

Altă vedenie Esdrii să arată, cu tâlcuirea ei.

- 1 i au fost după șapte zile și am visat vis noaptea.
 2 Și, iată, din mare să scula vânt a turbura toate valurile ei.
 3 Și am văzut și, iată, să împuternicea omul acela cu miile ceriului. Și când întorcea fața sa să se uite, să cutremura toate ceale ce să vedea supt el.
 4. Și oricând ieșea glas din gura lui, ardea toți cei ce auzea glasurile lui, precum să așază pământul când va simți focul.
 5. Și am văzut după aceste ș, iată, să aduna mulțime de oameni, căroro nu era număr, din patru vânturile ceriului, să bată pre omul ce să suise din mare.
 6. Și am văzut și, iată, ei șieși cioplise un munte mare și au zburat preste el. ||
 7. Iară eu am căutat a vedea ținutul sau locul unde să cioplise muntele, și n-am putut. 283r
 8. Și după aceste am văzut și, iată, toți cei ce s-au adunat cătră el să-l bată să teama foarte, și măcar că îndrăzne a oști.
 9. Și, iată, cât au văzut pornirea mulțimei ce venea, nu ș-au rădicat mâna, nici ținea sabia, nici ceva unealtă de războiu, fără numai precum am văzut.
 10. Că au trimis din gura sa ca o suflare de foc și din buzele sale duh de vâpaie, și din limba lui slobozea scânteii și vifoară; și s-au mestecat toate împreună aici: suflarea, foc și duhul vâpăii și mulțime de vifor.
 11. Și au căzut asupra mulțimei cu răpegiune, carea era gătită a oști, și au aprins pre toți, cât îndată nimic să vedea de acea nenumărată mulțime, fără numai praful și mirosul fumului. Și am văzut și m-am înfricoșat.
 12. Și după aceste am văzut pre omul acela pogorându-să din munte și chemând cătră sâne altă mulțime pacinică.
 13. Și să apropia cătră el față de oameni mulți, unora, ce să bucura, altora, ce să întrista. Iară alții legați, alții aducând din cei ce să aducea. Și m-am bolnăvit de mulțimea spaimii și m-am deșteptat și am zis:
 14. «Tu din început mi-ai arătat slugii Tale minunile aceste ș vreadnic m-ai avut a priimi rugăciunea mea.
 15. Și acum arată-mi încă tâlcuirea visului acestuia.
 16. Că, precum socotesc cu înțeleagerea mea, | amar celor rămași în zilele acealea, și 283v
 cu mult mai mult amar celor ce nu sânt părășiți.
 17. Că cei ce nu sânt rămași întristați era.
 18. Înțeleg acum ceale ce sânt puse în zilele ceale mai de pre urmă și-i vor întâmpina, ci și pre cei rămași.
 19. Că pentru aceasta au venit la mari primejdii și la multe lipse, precum arată visurile aceste.
 20. Însă mai lesne e celui din primejdie a veni spre aceasta decât a treace ca norul din veac și acum a vedea ceale ce să întâmplă mai pre urmă». Și au răspuns cătră mine și au zis:
 21. «Și tâlcuirea vedenii ț-o-i spune și de care ai grăit îți voi deșchide,
 22. Pentru că de aceștia ai zis: 'Carii au rămas'; aceasta e tâlcuirea:

23. Cel ce ia primejdia în vremea aceea, acela s-au păzit. Cei ce au căzut în primejdie, aceia sânt cei ce au fapte și credință către Cel Preatare.
24. Să știi, dară, că mai fericiți sânt cei rămași decât cei morți.
25. Acestea sânt tâlcuirile vedenii: că ai văzut om suindu-să din inima mării,
26. Acela e pre carele ține Cel Preaînalt în multe vremi, carele prin sâne va izbăvi zidirea sa și el va rânduie pre cei rămași.
27. Și pentru că ai văzut din gura lui așa ca duhul și foc și vifor
28. Și căci că nu ținea sabie, nici unealtă de războiu, că au rupt pornirea lui mulțimea carea venise a-l bate, aceasta e tâlcuirea. ||
- 284r 29. Iată, zile vin, când va înceape Cel Preaînalt a-i izbăvi pre cei de pre pământ.
30. Și va veni întru ieșirea minții preste cei ce lăcuiesc pre pământ.
31. Și unii pre alții vor gândi a-i bate, cetate pre cetate și loc pre loc și neam asupra neamului și împărăție asupra împărăției.
32. Și va fi când vor fi acestea și să vor întâmpla seamnele ce ți-am arătat mai-nainte. Și atunci să va arăta Fiul Mieu, care L-ai văzut ca pre un om suindu-să.
33. Și va fi când vor auzi toate limbile glasul Lui. Și va lăsa fieștecarele în țara sa războiul său care are asupra altuia
34. Și să va aduna mulțimea într-una nenumărată, ca vrând a veni și a-L bate.
35. Iară El va sta pre vârful muntelui Sionului.
36. Și Sionul va veni și să va arăta tuturor gătit și zidit, precum ai văzut muntele a să ciopli fără mâni.
37. Iară Acela, Fiul Mieu, va vădi meșteșugirile limbilor, necredințele lor, acelea care s-au apropiat de vifor, pentru realele lor gândiri și pentru chinurile cu care vor înceape a să chinui,
38. Care s-au asemănat vâpăii; și-i va pierde fără osteneală prin leagea carea focului s-au asemănat.
39. Și pentru că L-ai văzut adunând la Sâne altă mulțime pacinică,
40. Acestea sânt zece neamuri care s-au robit din pământul său în zilele împăratului Osie, pre care rob l-au dus Salmanasar, împăratul asirilor, și i-au trecut preste râu și s-au dus la pământ strein.
- 284v 41. Iară ei s-au dat sfatul acesta, | să lase mulțimea limbilor și să treacă în ținutul cel mai dincolo, unde niciodată n-au lăcuit neam omenesc,
42. Sau acolo a ținea legiuitele sale, care nu le ținuse în ținutul său.
43. Iară prin întrările râului ceale înguste, în Eufrath au intrat,
44. Că le-au făcut lor atunci Cel Preaînalt seamne și au rânduie vinele râului până când au trecut,
45. Că prin ținutul acela era cale multă de drum, de un an și jumătate. Că ținutul acela să chema Arsareath.
46. Atunci au lăcuit acolo până la vremea cea mai de pre urmă. Și acum iarăși când va înceape a veni,
47. Iarăși Cel Preaînalt va rânduie vinele râului, să poată trece. Pentru acestea ați văzut mulțimea cea cu pace.
48. Ci și cei rămași din norodul tău, aceștia sânt cei ce să află în hotarul Mieu.
49. Fi-va, dară, când va înceape a pierde mulțimea limbilor celor ce s-au strâns, vor acoperi pre cei ce au biruit norodul.
50. Și atunci va arăta lor cu mult mai multe minuni».
51. Și am zis eu: «Stăpâne Doamne, aceasta îmi arată, pentru ce am văzut bărbatul suindu-să din inima mării». Și mi-au zis:
52. «Precum nu poți acestea sau a le ispiti, sau a le ști, care sânt în fundul mării, așa nu va putea fieștecine pre pământ a vedea pre Fiul Mieu sau pre cei ce sânt cu El, fără în vremea zilei. ||
- 285r 53. Aceasta e tâlcuirea visului ce ai văzut și pentru carea te-ai luminat aici sânzur.
54. Că ai lăsat a ta și de a Mea leage ai grijit și ai căutat.
55. Că viața ta o ai rânduie cu înțelepciune și sântirea ta o ai chemat maică.
56. Și pentru aceasta ți-am arătat plată la Cel Preaînalt. Că va fi după alte trei zile, cătră tine altele voiu grăi și-ți voiu dovedi lucruri greale și minunate».
57. Și m-am dus și am trecut la câmp, mult slăvind și lăudând pre Cel Preaînalt pentru ceale minunate ce făcea prin vreme
58. Și pentru că stăpânește pre acela și ceale ce sânt aduse în vremi. Și am șezut acolo trei zile.

Cap 14

Să arată Domnul Esdrei în rugă și oricare taine viitoare îi deascopere.

1. i au fost a treia zi și eu ședeam supt stăjariu.
2. Și, iată, glas au ieșit în preajma mea din rug și au zis: «Esdra, Esdra!» Și am zis: «Iată, eu, Doamne!» Și m-am sculat pă picioarele mele. Și au zis cătră mine:
3. «Deascoperindu-Mă M-am deascoperit preste rug și am grăit lui Moisi când norodul Mieu sluja în Eghipt.
4. Și l-am trimis și am scos norodul Mieu din Eghipt și l-am adus pre muntele Sinai și-l opream la Mine multe zile.
5. Și i-am povestit multe minunate și i-am arătat ascunsele vremilor și | sfârșitul și i-am poruncit, zicând: 285v
6. ‘Aceaste cuvinte la arătare vei face, și aceaste le vei ascunde.
7. Și acum zic ție:
8. Însămnează ceale ce Ț-am arătat și visurile care ai văzut și tâlcuirile care tu ai văzut în inima ta le pune,
9. Că tu vei fi priimit de toți. Întoarce-te-vei rămas cu sfatul Mieu și cu cei aseamenea ție, până când să vor sfârși vremile.
10. Că veacul au pierdut tinerețele sale și vremile să apropie a îmbătrâni.
11. Că în doasprăzece părți s-au împărțit veacul și au trecut a zecea lui și jumătate de a zecea parte.
12. Și mai sânt după jumătatea a zecea parte.
13. Acum, dară, rânduiaște casa ta și ceartă norodul tău și mângăie pre smeriții lor și slobozi străcăciunea
14. Și lasă de la tine muritoarele gânduri și leapadă de la tine omeneștile povare și te dezbracă de firea cea neputincioasă și pune deoparte gândurile tale ceale greale și sârguiaște a te muta din vremile aceastea.
15. Căci care ai văzut acum întâmplată-să reale, iarăși decât aceastea mai reale vor face.
16. Că cu cât mai neputincios va fi veacul de la bătrânețe, cu atâta să vor înmulți preste lăcuiori realele.
17. Că s-au îndelungat mai vârtos adevărul și s-au apropiat minciuna, că, iată, sârguiaște a veni vedenia carea ai văzut’. | |
18. Și am răspuns și am zis înaintea Ta, Doamne: 286r
19. «Că iată, eu mă voiu duce, precum mi-ai poruncit, și voiu certa pre acest norod. Iară pre cei ce să vor naște, cine-i va dojeni?
20. Pusu-s-au, dară, veacul într-întunearc și cei ce lăcuiesc într-însul, fără lumină.
21. Că leagea Ta s-au aprins; pentru aceea, nime nu ști ceale făcute de Tine sau care vor înceape lucruri.
22. Că de am aflat într-une har, trimite spre mine Duhul Tău cel sfânt și voiu scrii tot ce s-au făcut în veac din început, ceale ce era în leagea Ta scrise, ca să poată afla oamenii cărarea, și cei ce vor vrea a fi vii, în ceale mai de pre urmă fie vii».
23. Și au răspuns cătră mine și au zis: «Mergând, adună norodul și vei zice cătră ei să nu te caute în patruzăci de zile.
24. Iară tu îți gătește condeai multe și ia cu tine pre Sarei, Davrie, Salemia, Ehanul și pre Asiil, acești cinci carii sânt gata a scrii degrabă.
25. Și vino aici, și Eu voiu aprinde în inima ta candela înțaleagerii, carea nu să va stânge până când să vor sfârși ceale ce vei înceape a scrii.
26. Și atunci celor desăvârșit unele le vei arăta, unele celor înțelepți într-un ascuns le vei da. Că mâne, într-acest ceas, vei înceape a scrii».
27. Și am purces precum mi-au poruncit și am adunat tot norodul și am zis:
28. «Auzi, Israile, cuvintele aceastea:
29. ‘Nimernicit-au părinții noștri din început în Eghipt și s-au izbăvit de acolo.
30. Și au luat leagea vieții, carea nu o au pă|zit, care și voi după ei o ați trecut. 286v
31. Și s-au dat voao pământul spre soarte și pământul Sionului; și părinții voștri și voi ați făcut strămbătate și n-ați ținut căile care v-au poruncit Cel Preaînalt.
32. Și, fiind judecătoriu drept, au luat în vreme de la voi ce vă dăruise.
33. Și acum voi sânteti aici, și frații voștri înlăuntrul vostru sânt.

34. Deci, de veți porunci sâmtîirii voastre și veți deprinde inima voastră, vii veți fi ținuți, și după moarte veți dobândi milă.

35. Că judecata după moarte va veni, când iarăși vom învia și atunci numele dreptilor să vor ivi și faptele necredincioșilor să vor arăta.

36. Deci cătră mine acum nime să nu să apropie, nici să mă caute în patruzăci de zile'».

37. Și am luat cinci bărbați, precum mi-au poruncit, și ne-am dus la câmp și am rămas acolo.

38. Și am fost a doao zi și, iată, glas m-au chemat zicând: «Esdra, deșchide-ți gura și bea cu ce te voiu adăpa».

39. Și am deșchis gura mea și, iată, un păhar plin mi să da. Acesta era plin ca de apă, iară fața lui era aseamenea focului.

40. Și am luat și am beut. Și bându-l, inima mea să chinuia cu înțeleagerea și în pieptul meu creștea înțelepciunea. Că duhul meu să ținea de aducerea aminte.

41. Și s-au deșchis gura mea și nu s-au mai închis.

287r 42. Cel Preaînalt au dat înțeleagere celor cinci bărbați și s-au scris ieșirile minții de noapte, ceale ce li să || spunea, care nu le știa.

43. Iară noaptea mânca pâine, iară eu zioa grăiam, și noaptea nu tăceam.

44. Și s-au scris în patruzăci de zile cărți doao sute patru.

45. Și au fost deacă s-au plinit patruzăci de zile, au grăit Cel Preaînalt zicând: «Ceale dintâiu care ai scris fă-le arătate și le cetească cei vreadnici și cei nevreadnici.

46. Iară ceale mai de pre urmă șaptezăci le veți ținea, să le dai celor înțelepți din norodul tău.

47. Că într-aceștia e vâna înțelegerii și izvorul înțelepciunii și râul minții». Și am făcut așa”.

Cap 15

Să vestesc multe ticăloșii în veac viitoare.

1. «**I**ată, grăiaște în urechile gloatei Meale cuvintele prorociei care le voiu băga în gura ta, zice Domnul.

2. **S**î și fă să se scrie în hârtie că credincioase sânt și adevărate.

3. Să nu te temi de gândirile ceale împotriva ta, nici să te bucare de necredințele celor ce zic.

4. Că tot necredinciosul întru necredința sa va muri.

5. Iată, Eu aduc – zice Domnul – în lume reale, sabie și foamete, și moarte și perire,

6. Pentru că au pângărit strâmbătatea tot pământul și s-au umplut lucrurile lor ceale strâncăcioase».

7. Pentru aceea zice Domnul:

287v 8. «Acum nu voiu tăcea despre necredințele celor ce nedumnezăiaște petrec, nici voiu suferi într-înșii ceale ce strâmb lucrează. Iată, sângele cel | nevinovat și drept strâgă cătră Mine și sufletele dreptilor strâgă necurmat.

9. Izbândind îi voiu izbândi – zice Domnul – și voiu lua tot sângele nevinovat dintr-înșii cătră Mine.

10. Iată, norodul Mieu ca o turmă la ucidere să duce, acum nu-l voiu răbda a lăcui în pământul Eghiptului,

11. Ci-l voiu aduce cu mână tare și cu brațu înalt și voiu lovi cu bătaie ca dintâiu și voiu strâca tot pământul lui.

12. Jeli-va Eghiptul și temelile lui de rană bătute și de certare, care le va duce preste el Dumnezeu.

13. Jelui-vor lucrătorii ce lucră pământul, că vor scădea sămințele lor de seacetă și de grindină și de stea groaznică.

14. Amar veacului și celor ce lăcuiesc într-însul!

15. Că s-au apropiat sabiia și zdrobirea lor și să va scula neam asupra neamului spre războiu și sabie în mâinile lor.

16. Că va fi neașezarea oamenilor și unii, biruind pre alții, nu vor socoti de împăratul său, și căpeteniile călii faptelor sale, întru putearea sa.

17. Că va pofți omul a să duce în cetate și nu va putea.

18. Că pentru mândriia lor cetățile să vor turbura, casele să vor cutremura și oamenii să vor teame.

19. Nu va milui omul pre vecinul său spre facere în deșert, casele lor spre sabie, spre răpirea averilor sale, pentru foametea pâinii și năcazul cel mult.

20. Iată, Eu chem împreună – zice Domnul – toți împărații pământului spre frica Mea, carii sânt de la răsărit și de la austru și de cătră || Eur și de la Livan, a-i întoarce spre sâne și a le răsplăti ceale ce au dat lor. 288r

21. Precum fac până astăzi aleșilor Mieii, așa voi face și voi răsplăti în sânul lor». Acestea zice Domnul Dumnezeu:

22. «Nu va îngădui mâna Mea preste păcătoși, nici va înceta sabiia de preste cei ce varsă sânge nevinovat pre pământ».

23. Ieșit-au foc de la mânia Lui și au îmbucac temeliile pământului și pre păcătoși, ca paiele aprinse.

24. «Amar celor ce păcătuiesc și nu țin poruncile Meale, zice Domnul.

25. Nu le voi îngădui! Depărtați-vă, fiilor, de putere, să nu pângăriți sfințeniia Mea!»

26. Că au cunoscut Domnul pre toți cei ce greșesc Lui; pentru aceea i-au dat spre moarte și spre ucidere.

27. Că au venit în lume realele și veți petrece într-însele, că nu vă va izbăvi Dumnezeu pentru că ați păcătuit împotriva Lui.

28. Iată vedea groaznică și fața ei de cătră răsărit.

29. Și vor ieși neamurile bălaurilor harapilor cu căruțe multe și ca suflarea, numărul lor să va purta pre pământ ca să se teamă și să se cutremure toți carii îl vor auzi,

30. Carmonii, nebunind cu mâniia, și vor ieși ca niște porci sălbateci din pădure și vor veni cu putere mare și vor sta spre războiu cu ei și vor jefui partea pământului asirilor.

31. Și după acestea vor birui bălaurii, de nașterea sa aducându-și aminte, și să vor întoarce suflând împreună, cu vârtute mare a-i goni.

32. Aceste să vor turbura și vor tăcea întru | țăriia lor și vor întoarce picioarele sale spre fugă. 288v

33. Și de la hotarul asirilor conăcitoriul îi va conoci și va mistui pre unul dintr-înșii; și va fi teamere și cutremur în oastea lor și prigonire spre împărații lor.

34. Iată, nori de la răsărit și de la miazănoapte până la amiază și fața lor groaznică foarte, plină de mânie și de vihor,

35. Și să vor bate împreună și vor izbi oastea mare pre pământ și steaoa lor; și va fi sângele de sabie până în pânțele,

36. Și gunoiul de om până la așternutul cămilii; și va fi frică și cutremur mare pre pământ

37. Și să vor îngrozi cei ce vor vedea mâniia aceea și frica îi va cuprinde. Și după acestea să vor porni ploi mari,

38. De la miazăzi și de la miazănoapte și partea alta de la apus.

39. Și vor birui vânturile de la răsărit și o vor închide. Și norul, care l-am deșteptat cu mânie, și steaoa a face înfricoșarea, spre vântul de la răsărit și de la apus să va vătămă.

40. Și să vor înălța nori mari și putearnici, plini de mânie, și steaoa, ca să îngrozască tot pământul și pre cei ce lăcuiesc într-înșul. Și vor turna preste tot locul înalt și rădicat stea groaznică,

41. Foc și grindină și sabii putearnice și ape multe, cât și toți câmpii să se umple și toate pâraiele, de plinirea apelor multe.

42. Și vor prăpădi cetățile și zidurile și munții și măgurile și leamnele pădurilor și iarba câmpurilor și holdele lor.

43. Și vor trece fără răgaz până în Vavilon și-l vor cutremura. ||

44. Veni-vor la el și-l vor încungiura și vor vărsa steaoa și toată mâniia preste el; și să 289r
va duce praf și fum până la ceriu și toți împrejur îl vor jeli.

45. Și cei ce vor rămânea supt el vor sluji celor ce l-au îngrozit.

46. Și tu, Asiia, cea cu o inimă spre nădejdea Vavilonului și slava feații lui,

47. Amar ție, ticăloasă, pentru că te-ai asemănat ei și ai împodobit featele tale întru curvie a plăcea și a te slăvi întru ibovnicii tăi, carii au poftit cu tine pururea a curvi.

48. Pre acea urâtă o ai urmat întru toate lucrurile tale și întru meșteșugurile ei. Pentru aceea zice Dumnezeu:

49. «Trimite-voiu ție reale, văduvire, sărăcie și foamete și sabie și ciumă, spre jefuirea caselor tale de vătămă și de moarte și de slava puterii tale.

50. Ca floarea să va săca, când să va scula fierbințeala cea trimisă asupra ta.

51. Bolnăvi-te-vei ca o săracă rănită și certată de muieri, ca să nu te poată cuprinde cei putearnici și ibovnicii.

52. Au doară Eu așa te voi răvni, zice Domnul,

53. De n-ai fi ucis pre aleșii Mieii în toată vremea, înălțind lovirea mânilor, și zicând preste moartea lor, când erai beată:

54. Împodobeaște frumsețea feații tale!
 55. Plata curvii tale în sânul tău pentru aceasta răsplătire vei lua.
 56. Precum vei face aleșilor Mieii – zice Domnul – așa va face ție Dumnezeu, și te va da spre rău. |
 289v 57. Și născuții tăi vor peri de foame. Și tu de sabie vei cădea și cetățile tale să vor zdrobi și toți ai tăi în câmp de sabie vor cădea.
 58. Și cei din munți de foame vor peri și vor mânca cărnurile sale și sângele vor bea de foamea pâinii și de seata apei.
 59. Ticăloasă, prin mări vei veni și iarăși vei lua ceale reale.
 60. Și prin treacere vor zdrobi cetatea cea ucisă și vor îngrozi o parte de pământul tău și partea slavei tale o vor prăpădi, întorcându-să iarăși către răsipitul Vavilon.
 61. Și prăpădită le vei fi în loc de pozderie, și aceia îți vor fi foc.
 62. Și te vor îmbuca pre tine și cetățile tale, pământul tău și munții tăi, toate pădurile tale și pomul cel roditoriu cu foc îl vor arde.
 63. Pre fiii tăi robi îi vor duce și venitul tău spre pradă îl vor avea și slava feații tale o vor prăpădi».

Cap 16

Groaznica a toată lumea pustiire, carea va fi în sfârșit.

- 1 **A**mar ție, Vaviloane și Asiia, amar ție, Eghipte și Siria!
 2 Încingeți-vă cu saci și cu târsine și tânguiți pre fiii voștri și vă doară, că s-au apropiat zdrobirea voastră!
 3. Tremisu-s-au voao sabie, și cine o va întoarce?
 4. Tremisu-s-au spre voi foc, și cine-l va stânge?
 5. Tremisu-s-au voao reale, și cine le va izgoni?
 290r 6. Au doară va goni cineva pre leu, ce flămân | zeaște în pădure? Au va stânge focul în pozdărâi îndată când va înceape a arde?
 7. Au doară va întoarce cineva săgeata cea de la săgetătoriu tare aruncată?
 8. Domnul cel tare trimite reale, și cine le înfrânge?
 9. Ieșit-au foc din mânia Lui, și cine-l va stânge?
 10. Fuljera-va, și cine nu să va teame? Tuna-va, și cine nu să va spăimânta?
 11. Domnul va amânâța, și cine îndată nu să va îngrozi de către fața Lui?
 12. Pământul s-au cutremurat și temeliile lui, marea să învâluiaște din fund și valurile ei să vor turbura și peștii ei de către fața Domnului și de către slava țării Lui.
 13. Că tare e dreapta Lui carea încordează arcul. Săgețile Lui ascuțite, carele de la El să trimit, nu vor scădea când va înceape a le trimite spre marginile pământului.
 14. Iată, să trimit ceale reale și nu să vor întoarce până când vor veni pre pământ.
 15. Focul să aprinde și nu să stânge, până ce va mistui temeliile pământului.
 16. Precum nu să întoarce săgeata cea trimisă de putearnic săgetătoriu, așa nu să vor întoarce realele ce să vor trimite pre pământ.
 17. Vai mie, vai mie! Cine mă va izbăvi într-acealea zile?
 18. Înceaperea durerilor și multe suspinuri, începerea foametei și multe periri, începerea războaielor și să vor îngrozi stăpâniile, începerea răotăților și să vor îngrozi toți!
 19. Întru aceastea, ce voi face când vor veni realele?
 290v 20. Iată foametea și bătaia și năcazul | și strămtoarea trimis-au zbiciuri spre întoarcere.
 21. Și întru toate aceastea nu să vor întoarce de către strămbătățile sale, nici de zbice pururea își vor aduce aminte.
 22. Iată, va fi ieftișug pre pământ, așa cât vor gândi că li-i îndreptată pacea; și atunci vor odrăslî realele pre pământ, sabiia, foametea și multă turburare.
 23. Că de foame mulți lăcuitarii pământului vor peri, și sabia va pierde pre ceiaalți, carii vor scăpa de foame.
 24. Și morții ca gunoiul să vor lepăda; și nu va fi cine să-i mângăie, că să va lăsa pământul pustiu și cetățile lui să vor surpa.
 25. Nu să va lăsa cine să lucre pământul și să-l samine.
 26. Pomii vor da roduri, și cine-i va culeage?
 27. Strugurul să va coace, și cine-l va călca? Că va fi locurilor mare pustiire.
 28. Că va pofti omul a vedea om sau glasul lui a-l auzi,

29. Că să vor lăsa dintr-o cetate zece și doi din câmp, carii să vor ascunde în tufe dease și în crepăturile pietrilor,

30. Precum să lasă prin maslini și în fieștecare pomi câte doao, trei masline,

31. Au precum în viaa cea culeasă să lasă struguri de la cei ce cu deadinsul cercetează viaa,

32. Așa să vor lăsa în zilele acealea trei au patru de la cei ce vor cerceta casele lor cu sabiia.

33. Și să va lăsa pământul pustiu și țarinele lui să vor îmbătrâni și căile lui și toate cărările lui vor odrăslă spini, pentru că nu va trece om pre dânsa.

34. Jeli-vor featele neavând miri, jeli-vor muierile neavând bărbați, jeli-vor featele lor neavând ajutoriu. | |

35. Mirii lor în războiu să vor mistui și bărbații lor în foamete să vor sfârși. 291r

36. Iară auziți aceastea și le cunoașteți, slugile Domnului!

37. Iată cuvântul Domnului, priimiți-!! Să nu creadeți dumnezeilor despre carii au zis Domnu.

38. Iată, să apropie realele și nu întârziiază.

39. Ca și cea povarnică când naște în luna a noao fiul său, apropiindu-se ceasul nașterii sale, mainte de doao sau trei ceasuri durerile împresură pânțele ei și, ieșind trupul din pânțele, nu vor întârziia într-o cirtă,

40. Așa nu vor zăbovi realele a veni pre pământ și veacul va jeame și durerile îl vor împresura.

41. «Auziți cuvântul, gloata Mea! Gătiți-vă spre luptă și în ceale reale așa fiți, ca nimearnicii pământului.

42. Cel ce vinde, ca cel ce fuge, și cel ce cumpără, ca cum ar pierde;

43. Cel ce neguțătorește, ca cel ce dubândă nu va lua, și cel ce zidește, ca cel ce nu va lăcui;

44. Cel ce samănă, ca cel ce nu va săcera; așa și cine taie viia, ca când nu va culeage;

45. Cei ce să căsătoresc, așa ca cum n-ar face fii, și cei ce nu să însoară, ca văduvi.

46. Pentru aceaea, cei ce să ostenesc, fără pricină să ostenesc.

47. Că rodirile lor cei de alt neam le vor săcera și avearea lor o vor răpi și casele le vor răsturna și fiii lor îi vor robi, că în robie și în foamete nasc pre fiii săi.

48. Și cei ce neguțătoresc în răpire, încât de mult împodobesc cetățile și casele sale și moșiile și featele sale,

49. Atâta mai vartos voiu răvni asupra lor pentru păcatele sale», zice Domnul. |

50. Precum răvneaște curvia spre muiarea cea vreadnică și bună foarte, 291v

51. Așa va răvni dreptatea asupra strâmbătății, când să împodobească și o pâreaște în față, când va veni cine să apere pre cel ce cearcă tot păcatul pre pământ.

52. Pentru aceaea, să nu vă asemănați ei, nici lucrurilor ei.

53. Că încă puțin și să va lua strâmbătatea de pre pământ și dreptatea va stăpâni preste voi.

54. Nu zică păcătosul că n-au păcătuit, că cărbuni de foc va arde pre capul celui ce zice: «N-am păcătuit înaintea Domnului Dumnezeu și a slavei Lui».

55. Iată, Domnul va cunoaște toate lucrurile oamenilor și meșteșugirile lor și gândurile lor și inimile lor.

56. Că au zis: «Să se facă pământul», și s-au făcut «să se facă ceriul», și s-au făcut.

57. Și întru cuvântul Lui stealele s-au întemeiat și știe numărul stealelor.

58. Cel ce ispitește adâncurile și vistierile lor, cel ce au măsurat marea și plinirea ei,

59. Cel ce au închis marea în mijlocul apelor și au spânzurat pământul preste ape cu cuvântul Său,

60. Cel ce au întins ceriul ca o cămară, pre ape l-au întemeiat,

61. Cel ce au pus în pustie izvoară de ape și preste vârfurile munților bălți, a trimite râuri de la piatră rădicată, să adape pământul,

62. Cel ce au închipuit pre om și au pus inima sa în mijlocul trupului și i-au trimis duh, viață și înțeleagere,

63. Și răsuflarea lui Dumnezeu Atotputear | nicului, Carele au făcut toate și cercetează 292r toate ceale ascunse întru ascunsurile pământului,

64. Acesta au cunoscut meșteșugirea voastră și ceale ce gândiți întru inimile voastre, păcătuind și vrând a ascunde păcatele voastre,

65. Pentru carea Domnul cercetând au cercetat toate lucrurile voastre și vă va trece pre toți.

66. Și voi vă veți rușina când vor purcede păcatele voastre înaintea oamenilor și strâmbătățile vor fi carele vor sta pârâșe în zioa aceea.

67. Ce veți face? Au cum veți ascunde păcatele voastre înaintea lui Dumnezeu și a îngerilor Lui?

68. Iată, judecătoriu e Dumnezeu, teameți-vă de El, părăsiți-vă de păcatele voastre și vă uitați strâmbătățile voastre acum a le face în veac, și Dumnezeu vă va scoate și vă va izbăvi din tot năcazul.

69. Că iată, să aprinde arderea preste voi, gloate multe, și vor răpi pre unii dintre voi și vor îmbucătora idolilor pre cei uciși.

70. Și cei ce să vor odihni le vor fi spre bajocură și spre ocară și spre călcare.

71. Că va fi locurilor loc și spre cetățile vecine sculare multă preste cei ce să tem de Domnul.

72. Fi-vor ca niște nebuni, nimărui îngăduind a răpi și a jefui încă pre cei ce să tem de Domnul.

73. Că vor jefui și vor răpi averile și din căsile sale îi vor scoate.

74. «Atunci să va arăta lămurirea aleșilor Mie, ca aurul ce să lămureaște în foc. |

292v 75. Auziți, iubiții miei, – zice Domnul –, iată, sânt de față zilele ceale de năcaz și din aceastea vă voi izbăvi.

76. Să nu vă teameți, nici să vă îndoiiți, că Dumnezeu e povățuitoriu vostru.

77. Și cel ce ține ceale poruncite și poruncile Meale – zice Domnul Dumnezeu – să nu vă tragă în cumpănă dreptățile voastre, să nu să rădice preste voi păcatele voastre.

78. Amar celor ce să strâng de păcatele sale și să acopăr de strâmbătățile sale precum țarina să strânge de pădure și cu spini să acopere cărarea ei prin carea nu trece omul, și să scoate și să aruncă spre îmbucarea focului»”.

Cu agiutoriu lui Dumnezeu am agiuns și la sfârșitul Vechiului Testamânt.

